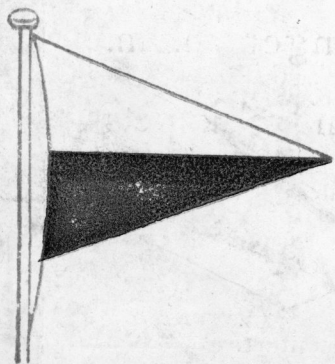

BERGENS ROKLUB

**ROSPORTEN
I BERGEN
1879—1930**

AARBOK 1930

25DE DRIFSAAR

Dekk Deres assuranse i
Norsk Forsikringsselskap
« ÆOLUS » ^A/_S

— stiftet i Bergen 1867 —

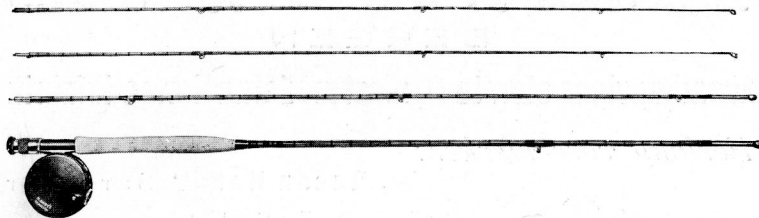
Samlede garantimidler inkl. premie og skadereserver pr. 31.
december 1930

kr. 5.786.761,02

All slags brand-, sjø-, transport-, glass-,
tyveri- og automobilforsikringer m. m.
overtaes direkte eller gjennom selskapets
representanter.

Agenter ansettes hvor ikke tidligere representert.

* Rolf Neegaard *

Det vil sikkert glæde sportsfiskerne at
det anerkjendte firma

Hardy Brothers Ltd.

ogsaa denne sæsong har fremstillet en ny
Split-bamboo Stang til min forretning.

Stangen bærer navnet „F. de L. no. 2“
og er forsynet med Hardys patentholker
og agatringer.

Ved imøtekommenhed fra Hardy Brothers
side, og i forventning om et stort salg
av denne nye stang, er prisen sat saa lav
som til kr. 130.00.

F. de L. no. 1 koster kr. 155.00 **uten** staal-
center.

F. de L. no. 1 koster kr. 175.00 **med** staal-
center.

Passende **Hardy**-sneller fra kr. 16.00 og
til kr. 32.00.

*Kjøp Hardys stænger, sneller
og fortøm og De er sikker paa
at ha faaet det beste*

Hardy Brothers, Ltd.
Agency for Norway

FINN de LANGE
Svaneapoteket — Bergen

$\frac{A}{S}$ UNITED SARDINE FACTORIES

B E R G E N

Skandinaviens største og mest moderne Hermetikfabrik

Forlang vore merker:

*og De vil altid ha garanti
for de bedste kvaliteter*

„Queen Maud“ Sardinier

U. S. F. Selskapsansjos

U. S. F. Appetitsild

U. S. F. Gaffelbiter

U. S. F. Kaviar

**U. S. F. Krabbe, naturel og
stuet**

Delikatessespecialiteter:

Sardelringer — Appetitsild — Sildefilet

„Et heldig treff — er U. S. F.“

Skal De ha

et godt

FOTOGRAFI

saa gaar De til

Fotograf Skagen & Co.

Strandgaten 60

Telefon 6333

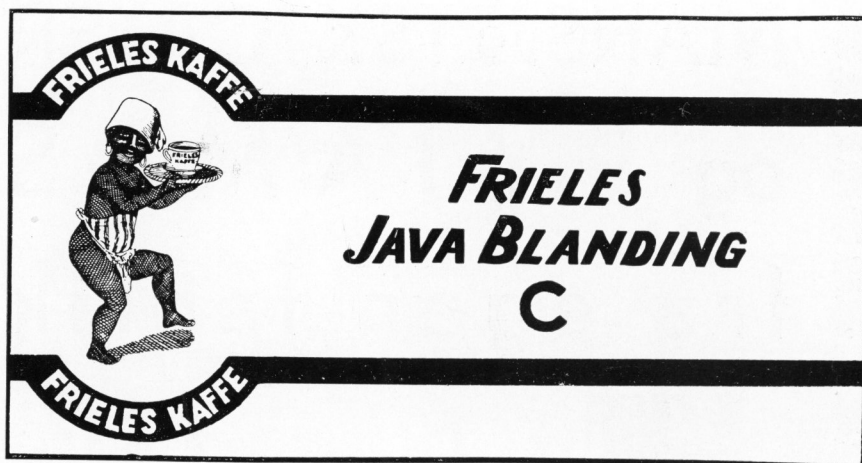

MAN SJETSKJORTER
og P Y J A M A S
fra egen fabrik

Joh. Petersen
Kløverhuset

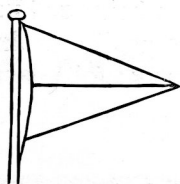

BERGENS ROKLUB

ROSPORTEN I BERGEN

1879—1930

Aarbok 1930

25DE DRIFTSAAR

Prisen bringer kunder, men kun gjennom gode kvaliteter kan disse beholdes.

Bruk vore faste merker i pakker

Java 1^B — Brann — 101.

— Dette er kvalitets-kaffer. —

Oluf Bjørneseth & Co. ^A/_S

— Henr. Magnus, C. S. —

1930

Aaret er slut, og ikke alene det enkle aar men de første 25 aar av vor klubs virksomhet kan nu gaa over i historien.

Styret har ment, at denne begivenhet bør gi anledning til en samlet oversigt for denne tidsperiode, ti det viser sig altid, at skal man vente hermed til en senere og større anledning, blir det altid vanskeligere og tildels umulig at skaffe frem nøiagtige og paalitelige data fra en forenings første og grundlæggende aar.

Undertegnede, sammen med vor klubs tidligere formand Sverre Madsen, har faat opdraget at utarbeide denne beretning, og da vi begge som aktive medlemmer har deltatt i størsteparten av disse 25 aar, haaper vi at beretningen i alle fald maa ha paalitelighetens skjær over sig.

Som klubbens fungerende formand vil jeg først faa takke medlemmerne for det store utslag av interesse og arbeidslyst som er lagt for dagen i aaret som gik og dernæst paa Bergens Roklubs vegne rette en tak til alle som har vist os sin velvilje og offervilje som har hjulpet vor klub frem gjennem disse 25 aar.

Vi begynner paa vort 26de aar med de bedste forhaapninger at kunne samle den bergenske idrætsungdom om vor herlige rosport.

Haakon Blaauw.

STYRETS AARSBERETNING

Generalforsamling avholdtes 13. mars 1930 paa Hotel Rosenkrantz. Tilstede var 23 medlemmer, hvorav 21 stemmeberettigede. Aarsberetningen blev godkjendt, og regnskapet blev meddelt decharge. Styret fik bemyndigelse til at anvende renter av reisefondet for 1929 til treneren 1930. Angaaende optagelse av damer i klubben var der sterk meningsforskjel, men man bifaldt et forslag av Sverre Madsen om at saken foreløbig *ikke* skulde sættes under votering.

Valg. Det nye styre fik følgende sammensætning:

Haakon Blaauw, formand (gjenvalg).

Bjarne Mathiesen, viceformand og kasserer (gjenvalg).

H. L. Holler, materialforvalter (gjenvalg).

Frithjof Friele, rochef (ny).

Sv. Blydt Grung, sekretær (ny).

Olaf Fosse, suppleant (ny).

Kjell Knudsen, suppleant (ny).

Harald Madsen, revisor (ny).

Ærestegnskomite:

Jens F. Konow (gjenvalg).

Herman Mathiesen (gjenvalg).

Harald Madsen (gjenvalg).

Festkomite:

Frithjof Lange (ny).

Ivar Borge (ny).

Jens K. Sævil (ny).

Trygve Tønjum (ny).

Aaret 1930 har ellers staat i aktivitetens tegn, — en aktivitet som først og fremst har gjort sig gjældende ved et glædelig tilskud av nye medlemmer. Til dette gode formaal forsøkte styret sig med en beskeden avertering og kampanje i byens dagspresse, samt ogsaa ved opslag paa skoler etc., og endelig ved oprettelsen av en junior-avdeling. Her henvises forøvrig til kassererens medlems-statistik.

Dernæst fik man for første gang i klubbens — ja vel ogsaa i Vestlandets — historie en professionel tysk træner, herr Erich Hofmann, som virket fra 1. april til midten av juli. Hensigten hermed var i første række at faa saa mange av de yngste medlemmer skoleret i roning og bibragt dem det fornødne tekniske grundlag at bygge videre paa, samt at stimulere interessen for roning ved at der til stadighet fandtes en person som kunde ta sig av og veilede nybegynderne. — Herr Hofmann gik med iver op i sin gjerning, og træningen gik med fynd og klem. — At de helt unge mandskaper paa en sæsong skulde kunne drives saa langt frem at de skulde staa som seierherrer mot sine ældre konkurrenter, var ikke ventet, men deres præstationer var meget gode.

Et er dog allikevel sikkert, at det har hat sin store og gode betydning. Det behøves ikke for styret her at gaa i detail, men vil vi kun pointere at denne vei vi iaar er slaat ind paa ikke alene er den rigtige, men den absolut nødvendige, dersom klubben skal holde maal med tidens krav inden idrætten, og selv vinde frem til den position den bør ha krav paa i byens sportsliv.

17de mai. Tilslutningen iaar var glædelig, ja rent overraskende stor. Deltagelsen i processionen svarte derfor til sin hensigt og dobbelte formaal: Først og fremst som roernes officielle hyldest til dagen, og dernæst som propaganda for vor klub.

Til *Idrætsparaden* møtte vi ogsaa godt frem, og er det at haape, at medlemmerne ogsaa i fremtiden viser sin interesse og gi klubben mindst like saa god tilslutning til disse optog som iaar.

Kaproninger. Vi har deltat i Vestlandske kaproning i Stavanger, i landskaproningen i Horten, og saa vort eget klubmesterskap, om hvilke regattaer forøvrig henvises til rochefens beretning.

Norges roforbunds ting. Her møtte i Horten den 12. juli 1930 som vore repræsentanter: Haakon Blaauw og Sverre Blydt Grung. Vor største opgave var sammen med Fane Roklub's repræsentant, at faa Landskaproningen 1931 henlagt til Bergen, hvilket ogsaa lykkedes, omend med megen knepen majoritet. Men dermed syntes man visstnok ogsaa at ha indrømmet Bergenserne nok, for faldt omtrent samtlige vore forslag til forandring av lover, kaproningsreglementer etc. igjennem. — Dette er saa meget mere beklagelig, som det kun var Fane og Bergens Roklubber der hadde indsendt kontra-forslag til de av Roforbundet's styre utarbeidede lovforslag. Repræsentanterne for de øvrige klubber tok behandlingen av de nye lover og reglementer altfor let, og paa den kjendte maate at «de som har noget imot forslaget behager at reise sig,

de øvrige blir sittende» blev Roforbundets forslag i det væsentlige vedtat. Vi vil meget beklage dette, da det er vor mening at de vedtatte forslag paa flere punkter er uheldig og ikke uttømmende nok til at skape utvetydige retningslinjer og bestemmelser. Av beslutninger av mere almen interesse kan nævnes, at aldersgrænsen for «old Boys» blev hævet fra 32 til 35 aar. Formanden: Rolf Neergaard blev gjenvalgt, og ellers ingen nævneværdige forandringer i styret.

Bergens distriktslag for idræt. Roningens representant i styret er fremdeles Haakon Blaauw, med Arne Waage (Fane Roklub) som varmand. Til distrikttinget møtte desuten Bob Friele og Sv. Blydt Grung som representanter for klubben.

Vestlandske Rokreds. Repræsentantmøte avholdtes i forbindelse med kredskaproningen i Stavanger 21.—22. juni. Haakon Blaauw er fremdeles rokredsens formand, og Herman Mathiesen fremdeles styremedlem.

Idrætsmerket. Følgende av vore medlemmer har iaar avlagt prøven og opnaadd merket i *guld*:

Haakon Blaauw,
Trygve Blaauw,
Dermot Mack,
Johan Gran

og ære være vore seniors for det. Men hvor blir juniorene av?

Marschkonkurrancen. Viking's gode idé om igangsættelse av en aarlig marschkonkurrance hadde vundet anklang ogsaa hos os. Endel av vore bedste folk maatte desværre starte for andre klubber, saa dette gjorde at kun følgende blev anmeldt fra Bergens Roklub: Ivar Borge, B. Frønsdal, H. Erichsen og Paal Roll, av hvem Ivar Borge gjorde sig ganske særlig bemerket ved efter en flot marschpræstation at bli den ca. 400 mands sterke konkurrance's 5te bedste med anvendt tid av ca. 3 timer og 13 min. paa den 30 km. lange strækning.

Vi haaper her til næste aar at faa en fyldig deltagelse, og opfordrer alle at tænke paa denne konkurrance itide, og da at ta sin træning og forberedelse saa alvorlig som denne krævende konkurrance forlanger.

Klubkaproningen. Ogsaa her var der særlig «swing» i sakene iaar. Hele 24 mand meldte sig til kamp om klubmesterskapet, hvorved vi fik anledning til at la kampen staa mellem 3 «ottere». Lagene blev sat sammen saa jevnt saa vel mulig, og resultatet blev ogsaa et ualmindelig spændende race, som «Finn» avgjorde til sin fordel med følgende mand-skaper: Rolf Olsen, Sverre Olsen, Jens Konow jr., Johan Gran, Ivar

Borge, Haakon Blaauw, H. Gjessing, Paal Roll (Stroke) og Herman Mathiesen (Cox), hvilke mandskaper fik sig tildelt den blaa aare.

I løpet om Lungegaardspokalen deltok 6 lag, og blev vundet av «Hollandia» med: H. Pedersen, Frithjof Lange, H. Blaauw, B. Frønsdal (Stroke) med Jens Konow jr. som cox. Disse fik aarets skræddermedalje.

Roningen blev avholdt den 23. august, og blev avsluttet som vanlig med en enkel men hyggelig fest.

Financerne staar det skidt med iaar, men saa har jo ogsaa klubben tat ekstraordinære tunge løft med trener og fyldig deltagelse baade i Stavanger og Horten. Der skulde i 1931 være betingelser tilstede for at ta det tapte igjen, og vel saa det, — men maa ogsaa hver mand arbeide og interessere sig herfor. En ting som at betale sin kontingent prompte og uten paakrav skulde være en selvfølge og en kjær pligt for ethvert interessert medlem, — og det er vi jo alle! Forøvrig henvises til kassererens beretning og regnskap.

Medlemstallet. Vi har som tidligere nævnt kunnet glæde os over et ganske usedvanlig stort antal nyindmeldelser, mens paa den anden side sørgelig mange av den «gamle garde» er faldt fra. Dette sidste gjælder i endnu høiere grad de passive. Av aktive er indmeldt 27, og utmeldt 15. Medlemstallet er ved aarsskiftet: 4 æresmedlemmer, 4 livsvarige, 102 aktive og 30 passive, ialt 142 medlemmer. Der har været avholdt 6 styremøter foruten mundtlige konferanser. Over styrets forhandlinger har der været ført protokol.

Styret.

ROCHEFENS BERETNING

Træningen i det forløpne aar har været drevet meget ihærdig. Fra januar maanedes utgang avholdtes en gang ukentlig instruktionskurser paa apparatene i klubhuset, samtidig som de fleste av de 17 som gik i træning, sørget for at faa konditionen i orden til sæsongens aapning den 1. april. For at slaa et slag for klubben og sporten hadde styret engagert en tysk trener, hr. Hofmann, som ankom den 1. april og straks tok fatt. Fra 1. mai gik alle mand i fuld træning. Der var meldt en række lag til vestlandske kredskaproning i Stavanger. Vore gutter som var i fremragende form, glædet sig til denne generalprøve for landskaproningen, imøtesaa Stavanger-turen med de største forventninger. Desto større blev skuffelsen da veiret totalt ødela regattaen, og mandskaperne maatte reise hjem uten at ha faat prøve sig. I Norgesmesterskapet startet vi i junior og senior 8ter, senior 4rer, og junior single sculler.

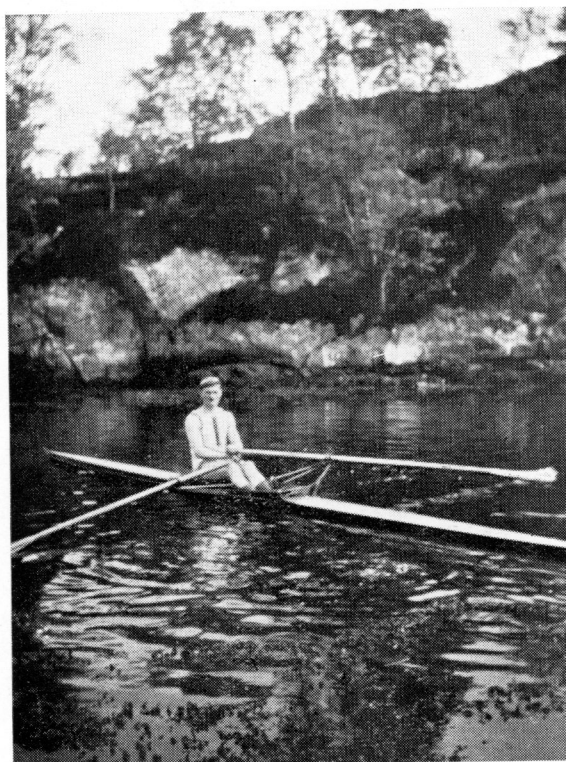
Træningsmandskaperne 1930.

Dette sidste løp blev vundet av vor klub ved Sverre Olsen efter et udmerket race og under meget vanskelige forhold. I de øvrige løp deltok vi med megen hæder, men uten de store resultater. Norgesmesterskapet blev dog alt i alt et straalende stevne. Tiltrods for at vore resultater paa racebanen kunde ha været bedre, kan vi dog være fornøiet med sæsongen. Vi har i aarets løp oparbeidet en stamme unge roere, som under trenerens energiske instruktion har faat et indblik i den fine tekniks mysterier, og som i den helt ideelle sommer har faat smak for regattaroningen. Vi venter, foruten alle de nye, at se de samme ansigter i baaten iaar igjen, og da skal vi faa resultaterne og glæden av slitet fra ifjor. Jeg vil opfordre saa mange som mulig til at gaa i træning iaar. For det første faar roeren selv glæde av det, og la os saa ta et skippertak for klubben i jubilæumsaaret. Vi trænger at vise vore konkurrenter at vi ikke bare er til at spøke med, men at vi ogsaa er istand til at gi et hvilketsomhelst norsk lag et haardt og rivende race. Iaar har vi chansen som aldrig før. Sverre Madsen har lovet at gaa ind for instruktion og træning — da er ethvert fremmed lag handicapped paa forhaand.

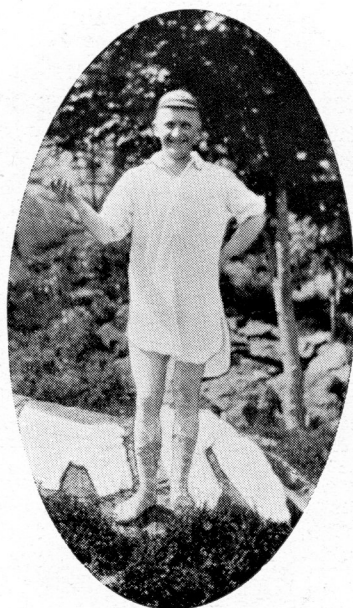
Rochefen.

Paa Puddefjorden.

Sverre Olsen, Norgesmester i junior sciff 1930.

«Bamse».

KASSERERENS BERETNING

Klubben begyndte aaret 1930 med de bedste auspicer, idet man hadde et overskud paa ca. 2400 kroner. Kassereren hadde som vanlig anbragt formuen i bankenes sikre hvælv, men ak, han blev nok meget snart nødt til at trække dem ut igjen ved hjælp av cheques og lignende knep. Og selv om en konstant guldstrøm fra uvillige kontingentbetalere syntes for en tid at skulle stanse hullene i den dæmning som blev brudt, saa lykkedes det dog ikke at skaffe balance i budgettet førend nogen av klubbens faste hjørner ved aarets slut firte ned en bom som dækket underbalancen ved privat støtte.

Som det fremgaar av regnskapet var en av de værste sluser som slukte hele reservoiret anskaffelsen av en tysk Hofmann. At holde «hoffmænd» har jo altid kostet penger.

Reiselysten gjorde sig ogsaa meget sterkt gjældende og da de sidste oppgjør kom var kassereren mange ganger paa fortvilelsens rand. Det er heller ikke spøk at se de foregaaende aars stolte budgetter med fonds og besparelser svinde bort og efterlate et sluk som skal dækkes av det nye aars indkomster.

Man bedes bemerke den aarlige eiendomsavgift som klubben er belastet med og hvorpaa der selvfølgelig har været klaget, kr. 217, som aarlig

REGNSKAP FOR DRIFTTAARET 1. JAN.—31. DECBR. 1930.

GEVINST & TAPS KONTO.

DEBET:	KREDIT:
Utgifter med træner kr. 2485.70	Kapital konto... .. kr. 2419.54
kontingent Norges Roforbund og	Bidrag av Distriktslaget » 200.00
Distriktslag » 50.80	Refundert reiseutlæg... .. » 73.25
<i>Reiseutgifter:</i>	Bidrag av Roforbundet... .. » 200.00
Stavanger... .. » 559.38	Reisefondet til disp. kr. 1200.00
Horten » 1648.80	Livsv. medl. » 70.23
<i>Materiellets konto:</i>	_____ » 1270.23
Assurancer kr. 91.75	Medlemskontingent » 2909.75
Rep. «Haakon» » 154.82	Overskud, fester » 8.62
Nye helkapper, sleider » 131.80	
Maling og lak etc. ... » 789.79	
_____ » 1168.16	Pr. generalbalance » 524.30
<i>Baathusets konto:</i>	
Assurancer... .. kr. 93.60	
Telefon » 200.00	
Elektricitet... .. » 39.75	
«Fagerhaug» » 300.00	
Vandskat » 70.00	
Eiendomsavgift » 217.00	
Reparation, diverse ... » 126.61	
_____ » 1046.96	
Avskrevet inventar » 238.60	
Trykning, aarbok... .. kr. 118.50	
Assurance, pokaler ... » 21.60	
Diverse « 267.19 « 407.29	
_____	_____
Kr. 7605.69	Kr. 7605.69

GENERALBALANCE 1930.

DEBET:	KREDIT:
Indestaaende Bergens Privatb.... kr. 2.79	Diverse kreditorer... .. kr. 450.00
Norges Roforbund » 3.30	Konto for nyanskaffelser... .. » 61.26
Komuneobl. 5 pct. paal. (1800) » 1316.88	Livsvarige medl. fond » 1350.00
Indest. Bergens Sparebank... .. » 0.35	Konto for kortborde » 15.96
Klubmerker » 24.00	Reisefondets kapital kr. 18 623.25
Inventar » 1.00	placert i 5 pct. Bergens kom-
Kassabeholdning... .. « 524.30	muneobl., paalydende 24 000.
Gevinst- og tapskonto » 524.30	
_____	_____
Kr. 1877.22	Kr. 1877.22

Bergen den 31. decbr. 1930.
6. januar 1931.

Haakon Blaauw,
formand.

Bjarne Mathiesen,
kasserer.

Revideret:
H. Madsen.

MATERIALFORVALTERENS BERETNING

Aaret 1930 bragte beklageligvis ikke noget nyt materiel til klubben. Vi har maattet slite paa det gamle, og resultatet er jo blit at endel av baatene nu er temmelig daarlige. «Bergenhuss» maa vi skifte ut, det svarer sig snart ikke at lappe paa den længer, undtagen for det tilfælde at vi kunde sætte én ny lap over hele baaten. «Jens» er jo beregnet for gjennemgående tyngre mandskaper end dem vi i almindelighet kan mønstre i klubben, saa derfor blir denne brukt svært litet. «Haakon» hadde et større havari i Stavanger. Dette blev foreløbig utbedret, og det er meningen at foreta en general reparation paa baaten i løpet av 1931. «Sciffen» er nok ogsaa desværre færdig, og «Einar» er snart for gammel som racebaat. Der blir nok ikke noget andet for klubben og medlemmene at gjøre end at ta et skippertak for at faa endel nye baater. Ønskelig vilde det ogsaa være om vi kunde faa en sculler til, da denne til tider er svært optat.

Ellers er klubbens materiel i det forløpne aar blit overhaldt, og vi har faat adskillige nye reservedeler, som blir indbyttet efterhvert som det blir paakrævet, saa forhaapentlig skal materiellet taale paakjendingen i det nye aar bedre end ifjor. Det maa imidlertid henstilles til medlemmene at de behandler baatene og materiellet yderst forsiktig, og det er ethvert medlems pligt at paase at dette blir gjort. De ældre maa ved enhver anledning paatale hvis de yngre ikke behandler materiellet forsvarlig.

Nedenfor følger en opstilling over hvorledes baatene er blit benyttet, samt opgave over fremmøte. Som det vil sees har vi iaar hat rekord-deltagelse. I parentes er der ved de enkelte navne i medlemsfortegnelsen angit hvor mange roturer vedkommende har foretat i det forløpne aar. For at kunde faa denne rigtig er det imidlertid nødvendig at de medlemmer som har samme efternavn ogsaa sætter forbokstavene i medlemsprotokollen.

Materialforvalteren.

Medlemmerne har i aarets løp deltat følgende ganger:

Sevald	122	G. Hvoslef	15
Frøndal	117	Kapt. Mack	13
Gjessing	112	Dr. Grimsgaard	12
Borge... ..	106	E. Tønjum	12
P. Roll	106	Jackhelln	12
Riulf Pedersen	103	M. Florentz	11
Sverre Olsen	91	T. Tønjum	11
Lund... ..	89	R. Visted... ..	11
F. Bischoff... ..	88	Bratland	11
H. Pedersen	87	Eide	10
F. Erichsen	85	F. Friele	9
H.Erichsen	84	Loennechen	9
Fosse	87	Mohn	9
C. Smit	78	Mack, jr... ..	9
M. Reusch	73	Hj. Blydt Grung	7
E. Ellingsen	70	H. ter Jung... ..	7
Kjell Knudsen... ..	69	Bj. Johannesen	7
Backer	69	Ove Roll	7
J. A. Houge	62	H. L. Holler... ..	7
Møller	50	Gundersen	6
Bonge	46	Sv. Madsen	5
M. Furness	38	Finn Kuhnle... ..	5
E. Jessen... ..	38	T. Blaauw	5
F. Lange	36	Ørvig	5
Haaland... ..	34	Johan Irgens	4
H. Madsen... ..	31	Halfdan Kuhnle... ..	3
O. Lehmann... ..	29	Brun Ellingsen	3
Malling	29	Frigaard	3
Holtermann... ..	29	Allers	3
Hysing Olsen	26	Heldal	2
J. Konow, jr... ..	24	Smit, snr.	2
Johan Gran... ..	22	G. S. Vedeler	2
Sv. Blydt Grung	22	Nicolaysen, jr.	2
Helfr. Olsen... ..	22	J. Kielland	1
R. Ellingsen... ..	21	L. Blydt Grung	1
Angell... ..	21	Kavli	1
H. Blaauw	20	Knutzon	1
Bj. Blydt... ..	20	Larsson	1
Martens	18	C. Konow	1
Helén Nilsen... ..	17	Barfoed Fretheim	1
Thornton... ..	17		
Dr. Nicolaisen	16		
Rolf Olsen	15		

Fremmøte tils. 2683

Baaterne har været i bruk følgende ganger:

G. 2er	96	«Nordahl»	27
«Hollandia»	90	«Nordnæs»	28
Sculler... ..	84	«Finn»	22
«Christen»	81	«Gjeitanger»... ..	22
Sciff	56	«Rita»... ..	18
Nr. 2... ..	37	«Bergenhus»... ..	14
«Einar»	35	«Haakon»... ..	13
«Olaf»	33	«Jens»... ..	3
Ny 2er	32		
«Jacob»	30		
		Roturer tils. 721	

161 rodager.

Baatvask.

ROSORTEN I BERGEN

Kr. Lemkuhl
(formand 1879—1885).

Rosporten i Bergen og dermed Bergens Roklub er kanskje en av de ældste bergenske idrætter og idrætsinstitutioner.

Allerede 7. mars 1879 stiftedes Bergens Roklub paa initiativ av Kr. Lemkuhl, Johan Bugge og C. B. Ellertsen, og som den nye klubs første formand valgtes Kr. Lemkuhl med Johan Bugge og C. B. Ellertsen som styremedlemmer.

Medlemstallet var første aar 15, men økedes allerede det følgende aar til 49, men naadde aldrig over 50 (i 1883).

Materiellet bestod de første aar av 1 klinkbygget outrigger, og en 8-aaret gigh.

Klubben var i høi grad en kameratklub, som ikke drev nogen konkurranseidræt, men kun av trang til motion og egen fornøielse.

Øvelserne blev drevet væsentlig paa Puddefjorden og Lungegaardsvandet med enkelte længere utflugter til Haus og Arne, Bildøen, Fjøsanger o. s. v.

Klublivet prægedes sterkt av klubbens formand Kr. Lemkuhl, som forstod at lede sine kamerater paa en udmerket maate.

Paa klubbens 2den stiftelsesdag, den 7. mars 1881, blev der avholdt en større fest, hvor medlemmene hyldet sin avholdte formand.

En for anledningen skrevet sang til formanden blev sunget under stor begeistring, og lyder som følger:

H Y M N E

*tilegnet formanden, ianledning roklubbens gilde paa dens
to-aarige stiftelsesdag, den 7. mars 1881.*

Mel.: Gubben Noah.

Kamerater
og soldater
i Neptuni hær!
Se, bak punschens dampe
lik en natlig lampe,
døst glimpte
kan vi skimpte
høvidsmandens air.

Donnerwetter!
Røken letter,
fjæset se vi faar.
Pandens uttryk myndigt,
over den saa yndigt
— i de fagre —
ungdomsdage —
krølled sig hans haar.

Av vort minde
skal ei svinde,
han er barnefar.
Og som klubbens fader
podens smukke lader
maa vel være
ham til ære,
den ting er jo klar.

Midnatsstunden
var oprunden,
dengang da han «glad»
tolkede pathetisk
kunsten at asketisk
ro og vælte,
være helte
uten øl og mad.

Derfor hylder
ham, og fylder
glasset til dets bred.
Gid han leve længe!
Kisten fuld av penge!
Tøm pokalen
og paa halen
sæt jer atter ned.

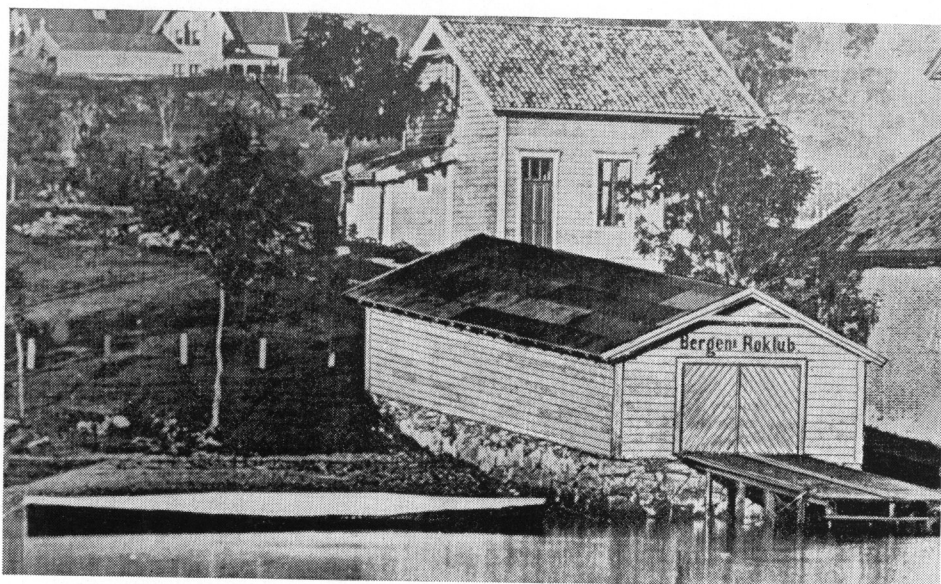
Ja, soldater!
Resultater
at foragte ei
— til hver passivs lise —
kan vor klub opvise.
Huslig hygge
og en brygge
— er jo langt paa vei.

Frem av gruset
opsteg huset,
tørt ved høiest «tid».
Man agerer kyndig,
sig blamerer syndig.
«Captain Boyton»
næsten fløyten
gik av lutter nid.

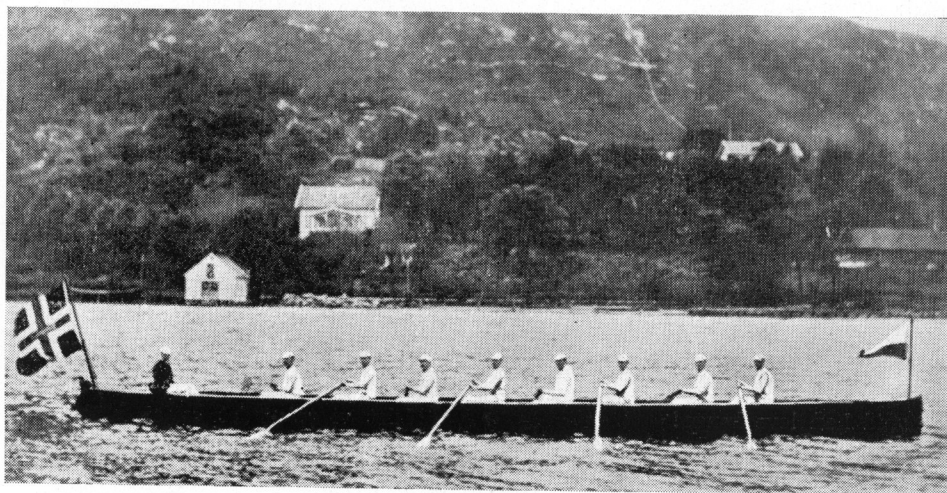
Onde tunger
som i hunger
efter næstens tort
tror, det maritime
ligget har i svime,
laan ei øre.
Paa det «tørre»
har vi jo alt vort.

Stille lykke
paa vort stykke
jord vi frister saa.
Løvrigte pauluner,
ænder og kalkuner,
gulerøtter,
kokosnøtter
trives der, yoy know.

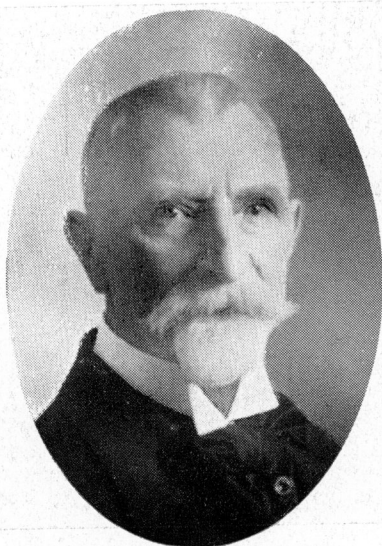
Seirens pærer,
som vi ærer,
haster det ei med.
Helst vi ta'er det «loje».
— Man skal sig fornøie —
glasset blinker,
mens vi klinker
i vort ansigts sved.

Baathuset paa Møhlenpris.

«Hamburgergiggen».

Johan Martens
(formand 1886—1894).

Klubbens baathus laa paa Møhlenpris, og øvelsene blev for en stor del drevet fra kl. 7—8 om morgenen.

At dette ikke altid har faldt medlemmene like lett fremgaar av at der blev indført et mulktssystem for forsent fremmøte.

Det var dyrt at komme forsent i de dage, kr. 2.00 pr. gang, og kr. 1.00 naar særlig formildende omstændigheter forelaa.

Av rojournalen fra 1881 og fremover kan det konstateres at en række av vore bys kjendte borgere har maattet punge ut med ikke saa faa kroner.

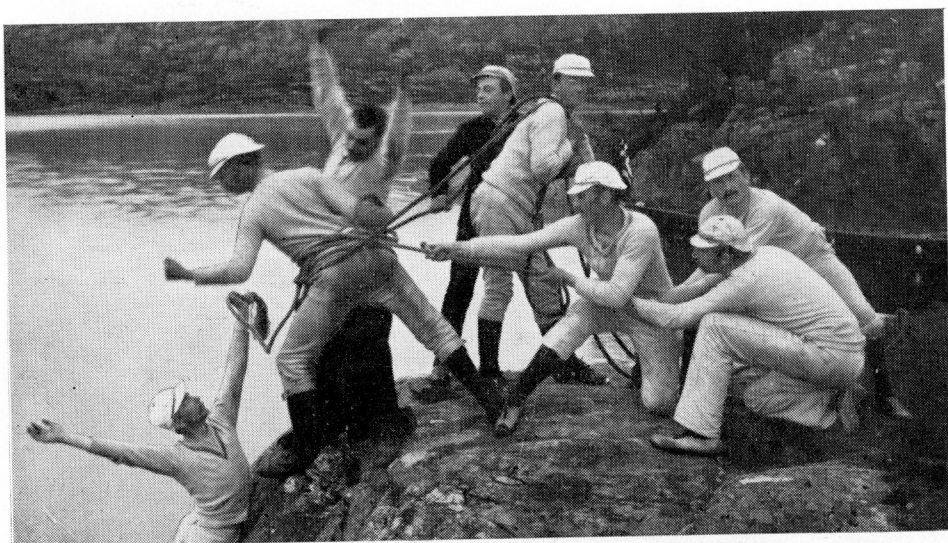
Materiellet økedes efterhaanden til 1 gigh, 3 outriggere og 3 cuttere.

Av medlemmene fra denne tid kan nævnes:

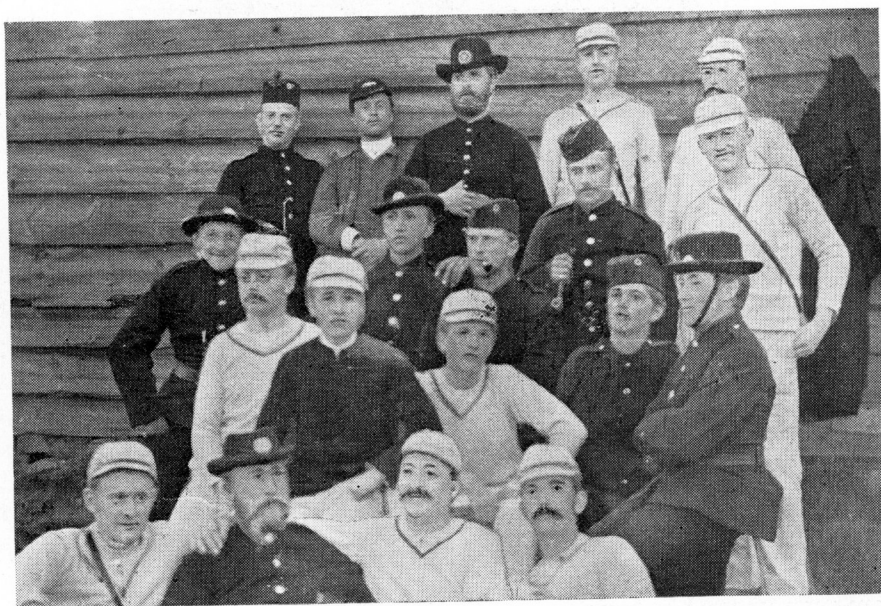
Einar Blaauf, Bastian Eenberg, Carl Geelmuyden, Chr. Gran, Georg Grung, Christian, Franz, Finn og Thorvald Isdahl, F. L. Konow, Kaspar Kielland, Jacob Magnus, Daniel Martens, Johan Martens, Rolf K. Mathiesen, Hans Meyer, Didrik Pihl, Samuel Michelsen, Johan Møller, August og Helén Nilsen, Ragnar Næss, Rolf Olsen, E. Schønberg, C. Sundt, Lars Sundt, Fredrik Svendsen, Gerh. Waage, F. Wiese m. fl.

Klubben hadde under Lehmkuhl sin bedste tid, og stod han som formand til 1885.

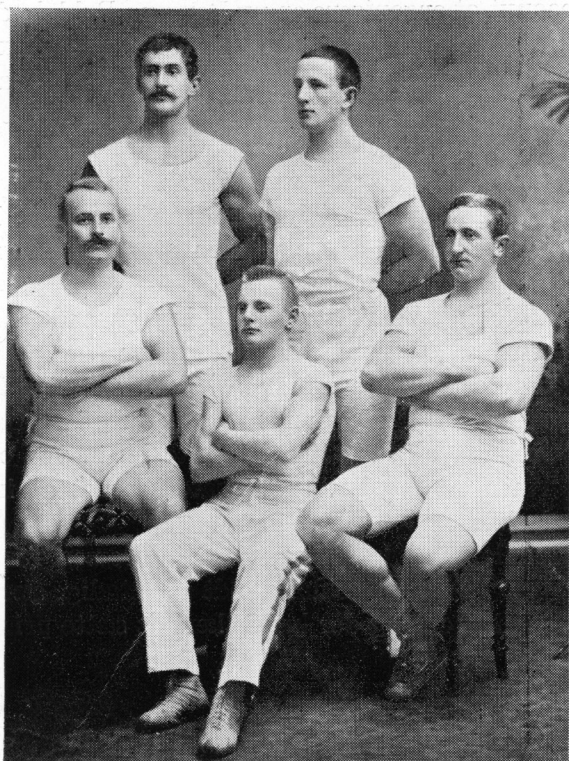
Som ny formand valgtes Johan Martens med Georg H. Grung og F. L. Konow som styremedlemmer.

Fra Nordaasvandet 1887.

Fra Lysekloster 1888.

Seierherrer i senior indrigger Christiania 1898.

*Joh. N. L. Blytt, Alfred Pedersen, Richard Arnesen, Robert Flood,
Finn de Lange (cox).*

Klubbens virksomhet blev fortsat i det gamle spor, men da der ingen konkurrancer avholdtes, var det vanskelig at holde interessen vedlike.

Dette er en kjendsgjerning som altid har bekræftet sig. Klubben var fra stiftelsen av godt organiseret, og materiellet efter tiden meget godt, dog manglet akkurat det, som skulde holde interessen oppe og skaffe en tilgang paa medlemmer naar de ældre var gaat træt.

For ikke at rosporten helt skulde dø ut, blev klubben den 18. april 1895 opløst, og dens aktiva og passiva overdraget Bergens Turnforening med pligt at fortsætte den gamle klubs virke.

Beslutning om klubbens opløsning blev stadfæstet paa generalforsamlingerne den 7. mai, og 29. november 1894.

Dette var igrunnen en feil, ti det skulde senere vise sig hvor vanskelig

det skulde bli paanyt at organisere en ny Bergens Roklub, det hadde været lettere dengang man hadde baathus og materiel at fortsætte.

Under Bergens Turnforening, som hadde paatat sig at fortsætte roningen som egen afdeling, oplever rosporten en ny tid, hvor konkurrencedeltagelse blev optat paa programmet.

I 1898 sees bergensroerne at ha vundet flere seire i Kristiania, og laget som bestod av Johan N. L. Blytt, Richard Arnesen, Peter Flood og Alfred Pedersen med Finn de Lange som styrmand, høstet stor anerkjendelse.

Bergens Turnforening holdt sin roavdeling gaaende til 1902, da den blev nedlagt paa grund av manglende tilslutning.

Allerede i 1901 optok d'herrer Einar Frick, A. Martens-Hansen, Henrik Magnus, C. S. og Erling Ross paanyt arbeidet med at reorganisere den gamle Bergens Roklub, og blev tilsagt støtte bl. a. ved overdragelse av det i Bergens Turnforening beroende materiel mot at indløse den for oplag paahvilende leie.

Saken drog imidlertid i langdrag, men interessen for rosporten var ikke utdødd, og savnet av en roklub holdt sig stadig, særlig blandt dem som kom hjem fra utlandet, og der hadde lært at sætte pris paa rosporten.

1906

Imidlertid utgik atter en indbydelse til dannelse av en ny roklub og «den 22. mai 1906 samledes en del for rosporten interesserede mænd i Bergens Turnforening efter indbydelse av Christen K. Heiberg og redaktionssekretær Thorbjørnsen», saaledes lyder stifternes egen beretning.

Man hadde paa haanden en indrigger firer og en sculler for kr. 275. Disse baater hadde tilhørt den tidligere stiftede Bergens Roklub, men efter at denne var opløst kom baatene i ingeniør Trumpys besiddelse som vederlag for leie av oplagsplads.

Paa dette møte enedes de interesserte om at stifte en ny roklub, vedtok love og valgte styre bestaaende av:

Christen K. Heiberg (rochef).

Alfred Pedersen (vicerochef).

Kr. Thorbjørnsen (sekretær og kasserer).

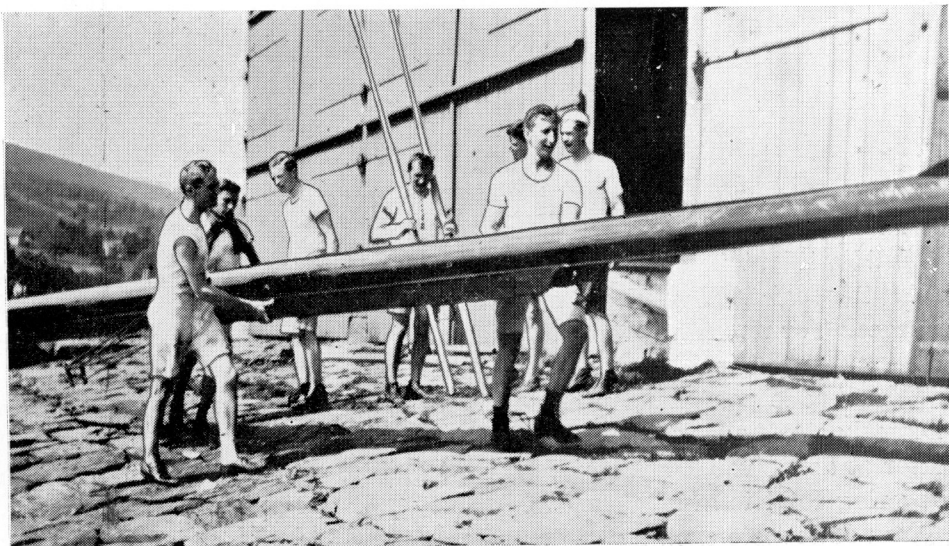
Følgende tegnet sig paa dette møte som medlemmer: Kontorchef Alfred Pedersen, redaktionssekretær Kr. Thorbjørnsen, skibsbygger Chr. Dekke, kjøbmand Richard Arnesen, kontorchef Ivar Hald, præmierløitnant Fr. Thomassen, præmierløitnant L. Gladstad, kjøbmand Christen K. Heiberg, kjøbmann Jacob de R. Kielland, arkitekt Egil Reimers, og som passive: Kjøbmand Henrik Magnus, kjøbmand Herman Friele jr.

Disse herrer maa vi da betragte som klubbens stiftere.

Av stifterne er Chr. K. Heiberg og Jacob de R. Kielland hædret ved valg til æresmedlemmer, mens direktør Ivar Hald, kjøbmand Henrik Magnus og kjøbmand Herman Friele fremdeles staar som passive medlemmer og haaper vi, at disse vil kunne feire 25-aars dagen sammen med sin gamle klub.

Det gjaldt for den unge klub, foruten baater ogsaa at faa et tilholdsted med oplagsplads. Ved kommandørkaptein Mørchs velvilje fik man indtil videre adgang til Marineholmen med oplagsplads i skur nr. 3. Denne tilladelse blev senere stadfæstet av Forsvarsdepartementet og forblev Bergens Roklub paa Marineholmen helt til 1914.

Der er sikkert en hel del av klubbens ældre medlemmer, som endnu mindes de glade dage paa «holmen» med adgang til sol og sjøbad, og var end lokalitetene enkle, saa manglet det aldrig paa stemning og godt humør.

Fra Marineholmen.

Klubbens første sæsong begyndte i juni med 11 aktive og 5 passive medlemmer. Der blev rodd utover helt til 20. september, da baatene blev lagt i vinteroplag.

Kontingenten var det første aar kr. 10 pr. medlem, med kr. 10 i indmeldelsespenge for seniors og kr. 5.00 for juniors.

Paa generalforsamlingen 1907 drøftedes allerede indkjøb av nye baater. Man hadde søkt at faa tak i en brukt indrigger uten at det var lykkedes. Dernæst fik man tilbud fra Bergens Turnforening om overtagelse av en 8-aaret gig mot at betale baatens oplag. Imidlertid blev baaten før overtagelsen en stormnat knust av sjøen i baatskuret.

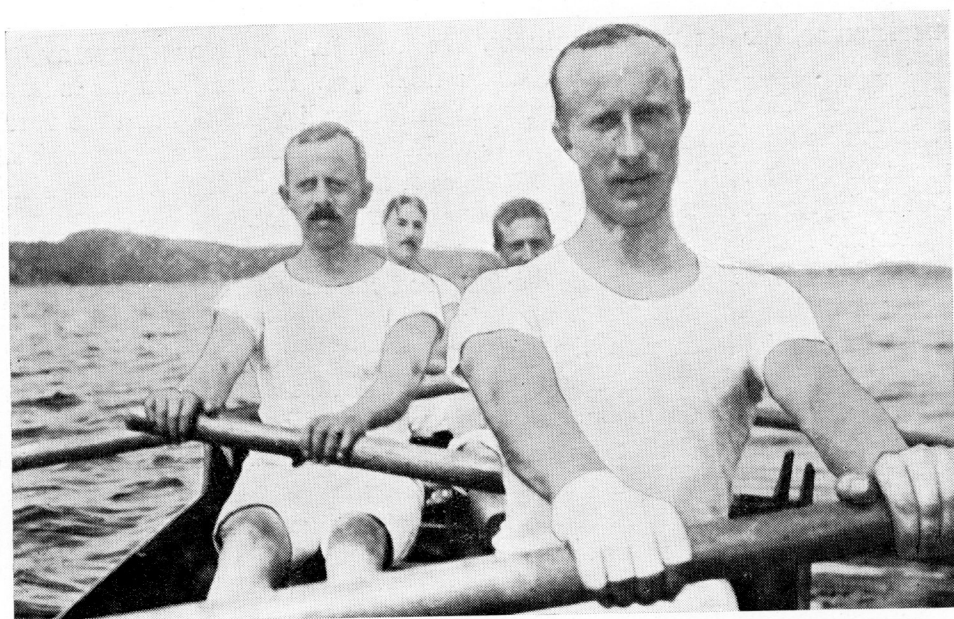
Styret bestod dette aar av Chr. K. Heiberg, Alfred Pedersen og premierløytnant Gladstad. Øvelsene blev drevet fra 24. mai til 21. september med det ved starten anskaffede materiel.

Medlemstallet steg til 16 aktive og 3 passive.

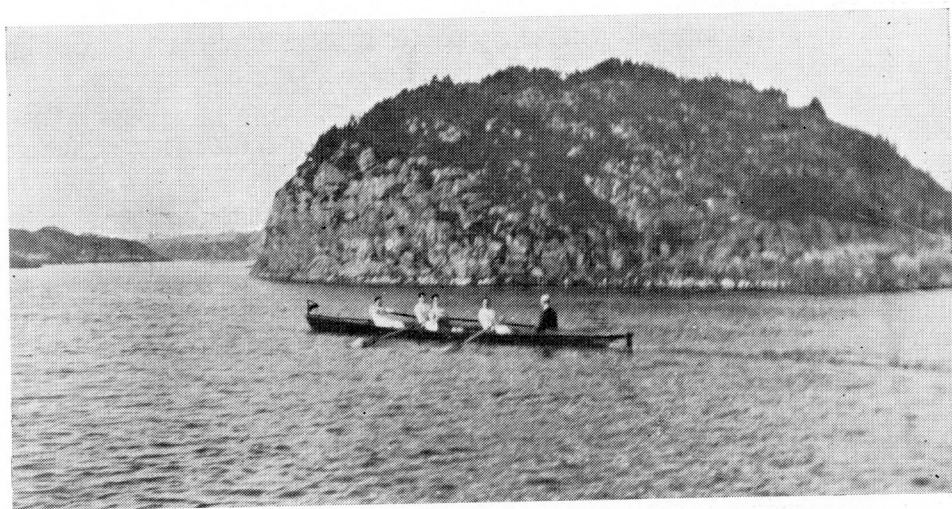
Generalforsamlingen i 1908 vedtok at bestille en ny fir-aaret inrigger i henhold til tilbud fra Bjergs baatbyggeri, *Hellerup*, Danmark og i denne anledning blev bidragslister sendt rundt.

Jacob Kielland blev dette aar indvalgt i styret istedenfor Gladstad.

Man diskuterte stadig indkjøb av mere materiel, men midlerne strak ikke til. Imidlertid ankom den nye indrigger 20. mai 1909 og blev et godt tilskud til materiellet. Denne baat kjender sikkert de fleste av vore

Paa langtur.

Bratholmen.

medlemmer, tur-roerne ikke mindst. Det er «Nr. 2». Hvor mange av os har ikke slitt enderne ømme i denne baat paa de av Sverre Madsen patenterte «faste sæter» og hvor mangan draberlig «fisk» har ikke vore nybegyndere præstert i denne baat under sine første forsøk paa at ro, mens de rutschet medn og musikken av sleiderne kunde høres som den heftigste trommeild over hele Lungegaardsvandet.

Kanske lysere er minderne for tur-roerne naar de ombord i «Nr. 2» en solskinsdag stevnet mot Gjeitanger til jomfru «Mikk».

Hittil hadde klubben været av mere privat karakter, men da regattaspøkelset begyndte at vise sig over horisonten, besluttet generalforsamlingen i 1909 at klubben skulde træde frem for offentligheden under navn av Bergens Roklub og dens stiftelsesdag fastsat til 22. mai 1906.

Fra komiteen for Bergensutstillingen 1910, kom der anmodning om at arrangere en kaproning under utstillingen og nu kom der liv i roningen. En brukt outrigger blev indkjøpt fra Norske Studenters Roklub for kr. 125, — det gjaldt at forberede sig til utstillingsaaret og vise det bergenske publikum, at der var noget som het bergensk rosport.

Samme høst blev Bergens Roklub optat som medlem av Norsk forening for Rosport.

Saa kom det store aar 1910, hvor vor klub første gang skulde prøve kræfter med utenbys roere og arrangere sin første kaproning. En brukt men udmerket racefirer, den senere saa berømte «Jacob», blev indkjøpt fra Favorit-Hammonia i Hamburg. Medlemstallet var nu steget til 32 aktive og 21 passive.

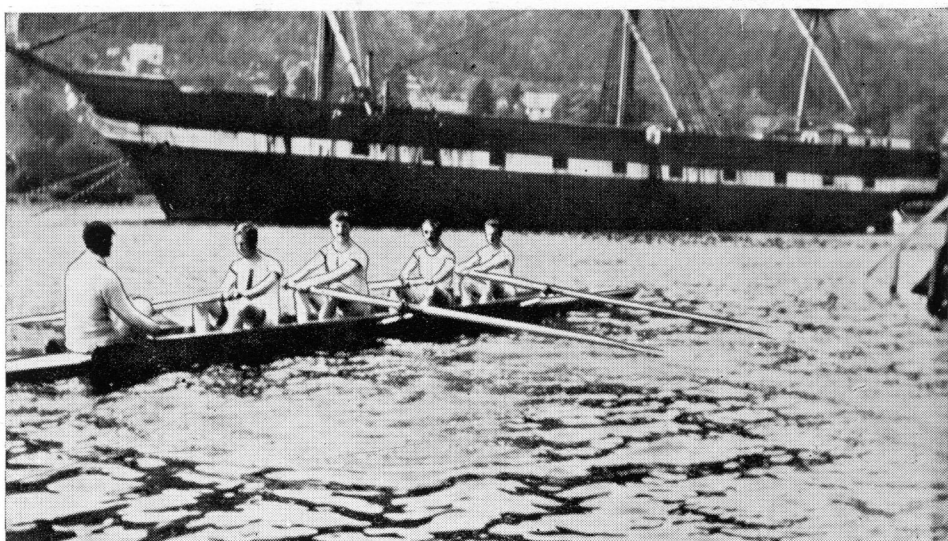
Allerede den 3. april begyndte træningen og der blev hængt ordentlig i, det gjaldt at vise hvad roere vi var. Et outriggerlag blev sat sammen og bestod av O. Munthe-Kaas, Bjarne Hansen, Jacob Kielland, Victor Allers (stroke) og Finn de Lange (cox). Dette lag skulde starte i junior og senior outrigger.

Et indriggerlag bestaaende av Alfred Pedersen, Helén Nilsen jr. Richard Arnesen, Johan N. L. Blydt (stroke) med Finn de Lange som cox, skulde starte i senior inrigger.

Træningen blev desværre vanskeliggjort ved at en del av mandskapene skulde eksercere saa humøret var ofte paa frysepunktet.

Imidlertid, gutterne hang i efter bedste evne og regattakomiteen paa sin side gjorde alt for at regattaen skulde bli saa festlig som mulig. Regattaen fandt sted den 3. juli og banen blev lagt fra Gyldenpris til Nordnæspynten, et noksaa utsat farvand og som reservebane hadde man Lungegaardsvandet i bakhaand.

Kjøbmand Eilert Wallendahl stillet sin dampyacht «Thalia» til dispo-

Fra træningen 1910.

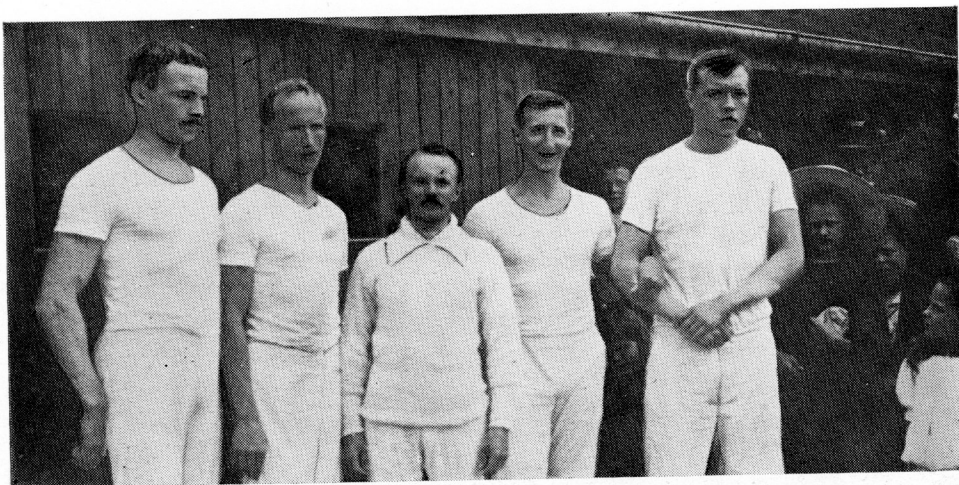
sition som dommerskib. Kommandørkaptein Mørch fungerte som æresdommer mens arkitekt O. Sverre fungerte som kampdommer.

Publikumstilslutningen var overordentlig stor. Hele banen var bekranset av robaater og i Nordnæsparken og paa alle knauser var der sort av mennesker. Veiret var straalende.

I første løp, junior outriger startet Christiania og Bergens roklubber. Om end Kristianialaget rodde teknisk bedre, kunne det ikke hindre at Bergens Roklub vandt sit første race og Centralforeningens præmie med 14 sek. forsprang. 2det løp, færingløp, blev vundet av Stavanger Roklub, 3dje løp, senior indrigger, blev Bergens Roklub, som her var favorit, grundig slaat av Christiania Roklub. 4de løp var et færingløp om Bergens Turnforenings vandrepokal og denne blev vundet av «Bjørgvins» lag til odel og eie.

Saa kom dagens hovedløp, senior outrigger, mellem Christiania Roklubs seniorlag stroket av Hanibal Fegth og det bergenske juniorlag, som allerede hadde rodd et race før, og var antat som sikker jumbo.

Imidlertid, der var stof i gutterne. Ildnet av sin energiske cox, holdt de stadig $\frac{1}{2}$ længdes forsprang tiltrods for konkurrentens stadige spurter. Spændingen blandt tilskuermassene var uhyre og blev ikke mindre da begge lag satte i den vildeste indspurt. En sidste fortvilet spurt fra Christiania, men ubønhørlig holdt bergenserne paa ledelsen og skar over linjen med 3/10 sek. forsprang og vandt kongepokalen.

Landskaproningen i Bergen 1910.

Jacob de R. Kielland. O. Munthe Kaas. Finn de Lange. Victor Allers. Bjarne Hansen.
(cox). (stroke).

Seierherrer i junior og senior outrigger.

Ved denne bedrift gjorde vor klub sig meget bemerket og det blev den bedste støtte som klubben hadde faat siden starten. Fra Haakon Wallem fik klubben en otter «Rita» i gave. Denne blev desværre knust under forsendelsen. Imidlertid kjøptes den tilbake fra assurandørene og blev reparert av baatbygger Lunde. For differancen av assurancesummen kjøptes en ny outrigget firer «Bergenus». Samme høst meddelte Wallem, at han vilde skjenke klubben en ny otter for at vor klub kunne møte frem til Landskaproningen i otter det kommende aar og baaten skulde hete «Nordahl». For denne sin store interesse blev Wallem utnævnt til klubbens første æresmedlem.

Bergens Roklub hadde nu vundet sig en position og eiet et efter forholdene respektabelt materiel. Man kan si, at dens første maal var naadd og det næste skulde da være eget baathus, ti det var ikke sikkert hvor længe man fik holde til paa Marineholmen.

Der blev utsendt et oprop til «Roidrættens venner» i Bergen og i løpet av forholdsvis kort tid kom der ind kr. 1600 til byggefond.

Man hadde av statsminister Michelsen faat løfte om at faa bygge paa Floridamarken, men efter en del undersøkelser blev dette projekt stillet i bero.

I sæsonen 1911 drev man flittig paa med træning, instrueret av Jens Knudsen og Finn de Lange og maalet var Landskaproningen. Meningen

Klubkaproning paa Lungegaardsvandet.

var at starte i otterløp, men for mange av de ældre roere fik forfald, saa dette maatte opgis og man valgte at starte i senior og junior outrigger.

Imidlertid maatte juniorene laane baat og det blev lagets bane, man maatte nøie sig med en ældre, utrangeret baat, som i al hast blev sat i flytbar stand, ti starten foregik i klinkbyggede baater.

Under kaproningen blaaste det kraftig, flere av de deltagende baater sank og seniorlaget «fløt» over linjen som nr. 2, mens juniorlaget blev nr. 3.

Rik paa erfaring (vor største rigdomskilde), men fattig paa præmier, kom roerne tilbage. Denne gang svek lykken, men dog ikke viljen til fortsat arbeide.

Av O. Grolle Olsen og I. Hysing Olsen fik klubben en halv outrigget 2er «Nix» til gave. Denne baat kjendes bedst under navn «Nr. 15».

Den 27. august avholdtes den første klubkaproning og samtidig indstiftedes «den blaa aare», som det aar blev vundet av Ingjald Engelsen, O. Grolle-Olsen, Jacob Kielland og Johan Rogge.

I 1912 sendte vor klub otter lag til Landskaproningen, men heller ikke denne gang kom laget tilbage med trofær.

Efter endt klubkaproning den 13. august avsluttedes sæsongen i september med et medlemstal av 49 aktive, 38 passive og 1 æresmedlem.

Styret hadde dette aar bestaat av Christen K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob de R. Kielland.

Hittil hadde man følt sig nogenlunde tryg paa «holmen», men man fik en underhaandsmeddelelse om, at Marinen antagelig vilde faa bruk for skur nr. 3, og denne meddelelse bragte fart i byggeplanene.

Styret traadte i underhandlinger med Bergens kommune, som i skrivelse av 28. september 1912 meddelte at Bergens Roklub paa nærmere fastsatte vilkaar kunne faa en tomt paa Gyldenpris til laans. En ny indsamling blev sat igang og indbragte kr. 3200 og i et gavebrev av 24. april 1913 skjænket konsul Joachim Grieg kr. 5000 til minde om sin avdøde søn John Grieg, som hadde været et særdeles interesseret medlem av vor klub.

Byggefondet var nu vokset til kr. 11 652.93, mens bygningen var kalkuleret til ca. kr. 17 000. Arkitekt Reimers hadde lovet gratis arkitektassistanse. Imidlertid blev nye forhandlinger optat med Bergens kommune og den 19. mai 1913 indvilget formandskapet at det nye klubhus blev opført paa Grønneviksøren.

Klubben deltok dette aar ikke i nogen kaproninger, alle kræfter koncentrerter om det ene, nemlig klubhuset. Videre indkjøptes «Nordnæs», da man imøtesaa en økning av medlemsantallet.

Den 27. august avholdtes klubkaproning og den 5. november en belivet fest paa Holdts Hotel, en avskedsfest med Marineholmen og i anledning herav servertes souper efter følgende menu:

Bif à la outrigger
Krabbe aux rameurs
Sardiner i sleideolje
Sild „d'Holme Marine“
Fin(e) Lange Aal
Salade à la Heiberg
Vildt „Chinois“
Svineryg à la slipesten
Leverpostei à la „grease“ m.m.m.

En sang paa 16 vers var forfattet og bidrog til at holde tørsten godt vedlike.

5. NOVEMBER 1913

Mel.: En glad trall.

Forsamlet i aften saa glade
i dette gemytlige lag.
Vi vil os nu se tilbake
og ta det med ro og mag.
«Marineholmen» hvor
vi i saa mange aar
fik tak over hodet for roklubben vor.
For sidste gang den har
os huset, og vi lar'
til «Holmen» gaa en tak for den tid
som var.

Skjønt ofte der trangt var om pladsen
og hverken saa fint eller rent.
Naar bare vi tok det «gelassen»
saa gik det udmerket pent.
Ja, er det ikke sandt
at nu naar vi vandt
med «Holmen», omend der var aldrig
saa trangt.

Vi synes det var bra
og derfor skal den ha
den største udmerkelse: En gang hurra!

Vor formand vi dernæst vil bringe
en tak for hans kav og slit.
Hans arbeide var ikke ringe
og større end størst hans flid.
I bliktrompeten sin
han blaaste og gav vind.
Vi hørte dertil med taalmodig sind
og hændte det engang
at han blev noget lang
— Vi vet jo at han har en sand
tale-trang.

Men tænk Dem, saa fik han ei sove,
blev daarlig, og magrede av,
og «grunden», det maate vi love
at tage med os i vor grav.
Og var der noget som
vi ikke synes om
ja da var det altid Christen som kom:
«Nei bare vendt og bi
til neste aar naar vi
har faat det paa Møllendal saa triveli».

Den sprækeste karen iblandt os,
er Knudsen vor tro direktør.
Saa ivrig til aaren han bandt os
som ingen det gjorde før.
Men naadig var han ei,
Naar galt vi la iver.
Da over os kom en sand Aasgaardsrei:
«Læg kroppen i stræk,
ta grunde lange træk,
og armene fra livet som lynet væk».

Av dem som var meget ihærdig,
og aldrig paa pletten for sen.
Et visst sted han aldrig blev færdig.
Det skjønner I vel er Helén.
Nu ror han som en mand,
der sine saker kan.
Med ryggen ut av baaten bare dann
und wann

Men aller bedst han er
i kjæften dog især,
Med den er han ute efter alle og enhver.

Vi ser os omkring i kransen
av unge energiske mænd,
og hefter os ved Troye-Hansen,
fordi han var en av dem;
som aaren dypest stak
og ut av baaten trak,
og hadde nogen rent umanerlig korte tak.
Men «Never mind» han sa:
«Det komme kan enda,
la bare kjile paa og hæng i og dra».

En tid tænkte «Borven» bare paa luften.
Balloner i armen han fik.
Men Klas kom dog til fornuften
og siden det udmerket gik.
Og Fritz naar han var med
rund, trivelig og fet
han som en liten ponny i aarene slet,
og Smit & Zoon fra Sogn
med duft av tran og rogn,
med sleiden drog avsted som en jernbanevogn.

Av «scullers» vi har jo ret mange
 i navnet vi har hele tre.
 De to var bra mange gange,
 bevare os for nummer tre.
 Tænk inde østerpaa,
 mens undervands de laa,
 han vilde drøppe anker, ja kan I det
 forstaa.

«Hei gutter, da han sa,
 nu skal vi ri' han a',
 og siden vi de andre i stilte vil ta'».

Dog gik det ei efter beregning,
 skjønt Ingjald i aarene hang,
 for coxen han mistet al peiling,
 og da blev jo veien for lang.
 Saa drog de stille ind
 til Ormsund trist i sind;
 men trøstet sig snart ved en middag
 saa fin.

Og Grollen bød cigar,
 det ægte saker var.
 «En fin-fin havaneser fra Mexico far».

Vort seniorlag slet som helte.
 Et race som var alt andet end let,
 med vandet helt op under belte'
 de drog fra sans og vet.
 Skjønt Victor gjorde sit
 og Jacob han holdt trit,
 de blev distanceret og det ikke saa lidt.
 Og Kiman og Johan,
 de fik en næse lang,
 de sa: «Vi tar revanche en anden gang».

Der er her i laget saa mange
 som gjerne et ord vi vil gi.
 Men versene blir saa lange,
 ja lang nok, vi hører Dem si.
 Dog Mowinckel vi bør
 og Madsen og de andre som vi ikke
 nevnte før
 og Einar som min tro
 er ogsaa ganske go'.
 Men aller bedst som trener, hvis han
 ikke vil ro.

Men en som vi ikke maa glemme,
 er Wallem, det velkjendte navn.
 Og nu naar han atter er hjemme
 og sitter i Eidsvaags havn.
 Vi mindes «Bergenhus»,
 av «Rita» vi gjør krus.
 Med «Nordahl» den er vi «schon
 lange» dus.

Og nu skal Wallem ha
 et rungende hurra!
 for det er en kar vi har ære a'.

Et ord har vi ogsaa at sige
 til dem som den «Blaa» tok iaar.
 Et ord til os alle tillike
 at gjøre hvad I formaar.
 Skjønt «aaren» den er bra
 det bedre er enda
 at bli nummer en, i Kristiania.
 Se derfor og hæng i
 og la det ikke bli
 med bare dette klubaaremakeri.

Nu flytter vi snart hele stasen.
 Paa huset vort er der kom't krans.
 Et baathus vi faar som blir basen
 av baathus hertillands.
 Vi faar det saa bekvemt,
 ja rigtig saa fornemt,
 ved tanken vi føler os ganske beklemt,
 var pladsen fordums trang,
 det blir en overgang,
 for nu blir alt jo av første rang.

Tilslut — ja for synes I ikke,
 at nok nu av sang har vi faat?
 En skaal, som vi alle vil drikke
 for farverne «hvit og blaåt».
 Og ingen skaal vel kan
 med denne binde an.
 For rosporten drikker hver eneste mand.
 Vi ønsker klubben maa,
 bestandig fremad gaa.
 Og i dens nye hjem held og lykke faa.

Baathuset paa Grønneviksøren.

Dermed var et kapitel av klubbens historie avsluttet og det næste begyndte paa

Grønneviksøren.

Det nye baathus stod færdig i februar 1914 og i mars maaned flyttet medlemmerne materiellet fra Marineholmen til det nye baathus.

Søndag den 5. april fandt den høitidelige aapning sted i nærvær av en række indbudne, hvoriblandt saaes ordfører Geelmuyden, præsidenten i Norges Riksforbund for Idræt, Johan Martens, formanden for Christiania Roklub, Hannibal Fegth m. fl. Alle var begeistrede for det nye hus, som paa den tid var Skandinaviens største og moderneste baathus. Der blev holdt en række taler hvor man fremholdt glæden over at roidrætten i Bergen endelig hadde slaat igjennem og faat fast grund under føtterne. Særlig blev formanden Chr. K. Heiberg hyldet for sit utrættelige arbeide for rosporten og med det nye baathus.

Huset hadde kostet kr. 20 500, hvorav kr. 6500 maatte dækkes ved et vekselobligationslaan. Som fast baatmand ansattes Knud Nielsen.

Træningen begyndte den 9. april med Jens Knudsen som instruktør og da Landskaponingen var henlagt til Bergen blev alle kræfter sat ind paa at vinde nye laurbær i likhet med lagene i 1910.

Kaproningen blev avholdt 5. juli paa Puddefjorden og samme bane som i 1910 blev benyttet.

Bergens Roklub stillet lag i junior og senior indrigger, junior outrigger

Fra indvielsesfesten 5. april 1914.

og i otter. Av utenbys klubber møtte Christiania, Ormsund og Studenterne samt Roklubben Terje Viken, med det senere saa berømte «Laxelag».

Norske studenter vandt junior og senior outrigger, Terje Viken senior og junior inrigger og Christiania otterløpet.

Resultatet var jo meget nedslaaende, tiltrods for ihærdig træning.

Arrangementet var udmerket godt og interessen fra publikum meget stor.

Da verdenskrigen brøt ut, slappet roning av og en paatænkt revanche-tur til Oslo maatte opgis da mandskaper skulde paa neutralitetsvakt.

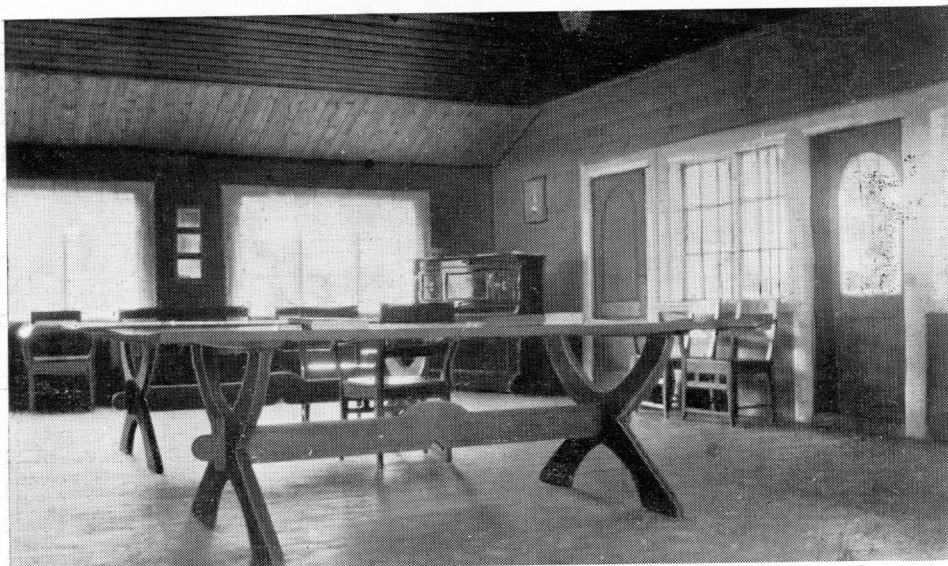
Medlemstallet var vokset til 66 aktive, 49 passive og 1 æresmedlem.

Sæsonen 1915 aapnedes 6. april og træningen begyndte med 9 mand. Forholdene laa ikke godt an, da neutralitetsvakt fremdeles bandt en del av vore folk.

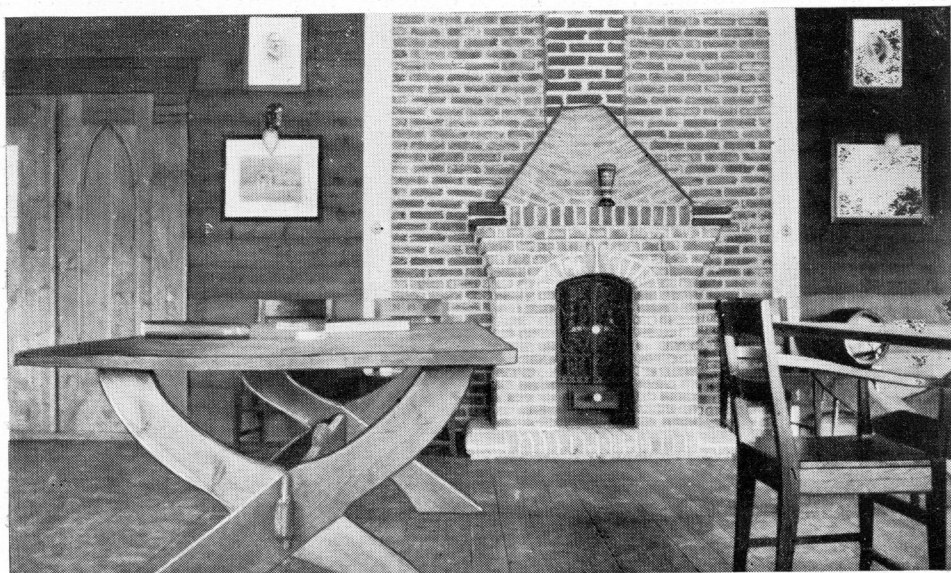
Imidlertid lot klubben sig repræsentere paa Landskaprøningen i Holtekilen i junior outrigger og junior otter. Under en haard konkurranse placerte begge baater sig som nr. 2 i sine løp og fik en udmerket kritik for sin roning.

Mandskaperne, styret og en del ældre medlemmer var samme høst skibsreder Wallems gjester i Erviken til en meget belivet og stilig fest, hvor mangt et «Bragebæger» blev tømt.

Einar Engelsen m. fl. skjænkete klubben en ny inrigger «Einar», som

Interiør fra klubsalen.

Interiør fra klubsalen.

blev bygget hos Deichmann & Ritchie i Rotterdam. Til minde om Bjarne Hansen mottok klubben som gave fra fru Lovise Hansen en stor sølvpokal.

Den 23. august avholdtes klubkaproning og startet 3 lag i klinkbygget outrigger. Mesterskapet blev vundet av Egil Christensen, Chr. Heiberg, Haakon Blaauw, Trygve Blaauw (stroke) med Herman Mathiesens lag som nr. 2 og Jens Knudsens lag som nr. 3. Racet var ualmindelig haardt, idet differencen mellem første og sidste baat ikke var mere end 1 fot. Samme dag roedes der om den nyindstiftede «skrædderpokal» og blev denne vundet av Per Grieg, Emanuel Lund, Alfred Fleischer, Frantz Mjellem, Trygve Blaauw (cox).

Av O. Grolle Olsen mottok klubben som gave en ny klinkbygget outrigger, som fik navnet «Olaf».

Den 22. mai 1916 feiredes 10-aars dagen med en stilfull eskadreroning hvori deltok 6 baater. Om aftenen samledes medlemmene til en fest paa Logen og atter la de ældre medlemmer for dagen en usvækket interesse for klubben. O. Grolle Olsen betalte resten av byggegjælden kr. 3500, videre blev der indsamlet kr. 2000 til et reisefond og tilslut ved N. C. Smit kr. 1000 til en ny klinkbygget outrigger «Hollandia». Dagen var saaledes særdeles indbringende, men præmierne paa Landskaproningen uteblev stadig.

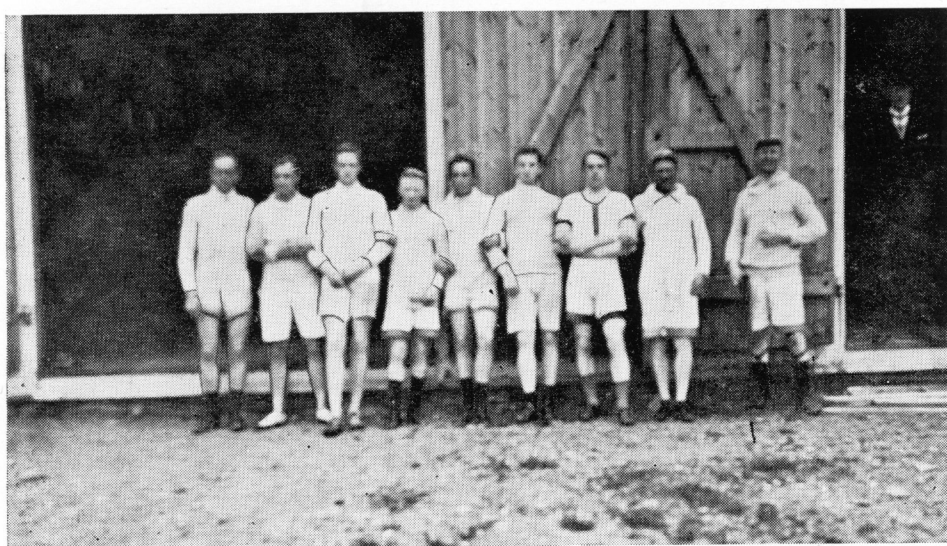
Samme aar startedes Fane Roklub og klubben indbød til vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet den 1. oktober. Bergens Roklub vandt her sin første aktie i Lepsøes pokal i klinkbygget outrigger ved Francis Lothe, Carl Konow, Einar Coock, Egil Christensen med Herman Mathiesen som styrmand.

Efter kaproningen samledes repræsentanterne for de vestlandske roklubber, og man besluttet at oprette Vestlandske Rokreds med styret henlagt til Stavanger. Som repræsentant i styret for Bergen indvalgtes Haakon Blaauw.

Klubkaproningen avholdtes 15. oktober og mesterskapet blev vundet i «Hollandia» av Harald Madsen, Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen og Trygve Blaauw.

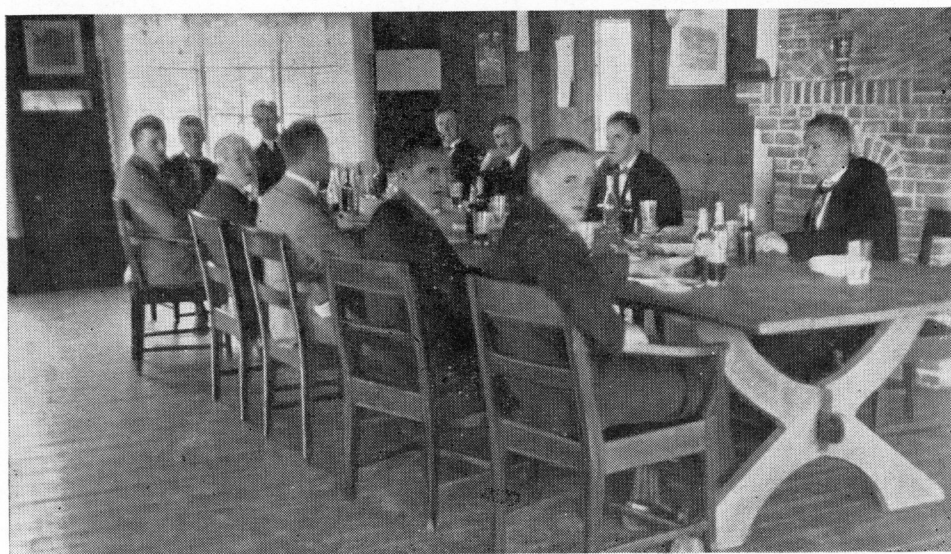
Styremedlemmenes antal blev dette aar øket til 5 og bestod styret av Chr. K. Heiberg (form.), Jens Knudsen, Jacob Kielland, Haakon Blaauw, Herman Mathiesen.

Da landskaproningen i 1917 var henlagt til Bergen kom træningen tidlig i gang med 18 anmeldte træningsmandskaper. Heldigvis for vore roere, fik klubben dette aar et nyt medlem, en scenevant raceroer fra Favorit-Hammonia i Hamburg, Sverre Madsen. Med friske impulser utenfra tok han haand over træningen, indblaaste i mandskaper en god

Junior otter 1915.

<i>T. Blaauw.</i>	<i>H. Blaauw.</i>	<i>P. Grieg.</i>	<i>E. Lund.</i>	<i>J. Knudsen</i> (cox).
<i>F. Meinich-Olsen.</i>	<i>T. Schieldrop.</i>	<i>J. Faye.</i>	<i>H. Mathiesen</i> (stroke).	

Efter en vellykket regatta (fotografi fra klubsalen).

portion selvtillid. Trænet blev der efter alle kunstens regler. Lange turer med lav takt for at øke samrøringen og præcision, fjeldture for at styrke kameratskapet og særlig blev der lagt an paa let roning for at undgaa spild av kræfter. Selv satte han sig paa strokepladsen i senior indrigger og otter.

Den 1. vestlandske kredskaprøning blev afholdt i Stavanger 19. juni. Konkurransen var overordentlig haard, at stavangerne var haarde indriggerroere, var noget man vidste fra før. Imidlertid, instruktionen hadde baaret frugt og vort juniorlag bestaaende av Halvdan Kuhnle, Bjarne Mathiesen, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen (stroke) med Herman Mathiesen som cox, vandt sin første aktie i «Terje Viken»s vandrepokal med $1\frac{1}{2}$ længdes forsprang. Seniorløpet blev en rasende kappestrid mellem «Laxelaget» og vort seniorlag og blev først avgjort paa maallinjen ved sidste aaretak, hvor stavangerne fik presset sin baat først over linjen. Differencen var vanskelig at konstatere paastod dommeren ved indkomsten, Helén Nilsen, «for der stod en dame paa sigtelinjen».

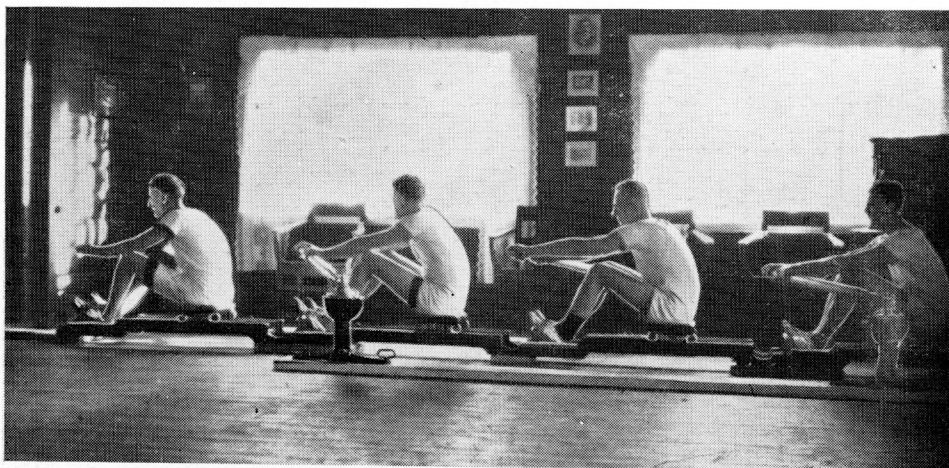
Man skildtes fra stavangerne med «et vel møtt i Bergen», som gav løfte om et nyt oppgjør med «Laxelaget».

Landskaprøningen avholdtes den 1. juli paa Nordaasvandet i straalende veir. Fremmøtt var Christiania, Studenterne, Ormsund, Bergen, Fane, «Terje Viken» og Stavanger Roklub.

Ved en formfeil blev Ormsund tillatt at starte i junior indrigger med et seniorspækket lag, og dette kostet os seiren i dette løp. Imidlertid kom det med megen spænding imøtesede oppgjør i senior indrigger. Det var lykkedes at faa selve Finn de Lange til cox, han hadde ogsaa en høne at plukke med stavangerlaget, fra 1910 og 1914. «Laxelaget» kom først avgaarde i starten, men efter 25 tak tok bergenslaget ledelsen med en hel længde. Paa tilskuerbaatene steg spændingen uhyre og det paa-staaes med krav paa paalidelighet, at en kjendt bergensdame, gik med gule og blaa merker paa armene efter Heibergs haarde næver.

Men vort lag firte ikke en tomme paa ledelsen, coxen narret konkurrenterne til spurt allerede paa 500-meteren og spurtet blev der baade i tide og utide. Med $1\frac{1}{2}$ længdes forsprang vandt Bergens Roklub atter en landskampseier, den første paa 7 aar og laget, som bestod av Kjell Meinich Olsen, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Sverre Madsen med Finn de Lange som cox, vandt sin første aktie i kongepokalen og blev hjertelig hyldet av publikum.

Junior og seniorlaget blev slaat sammen til otterløpet men formaadde ikke at hævde sig mot de friske kræfter fra konkurrenterne.

Træning paa roapparaterne.

Sverre Madsen, Haakon Blaauw, Trygve Blaauw, Kjell Meinich-Olsen.

Klubmesterskapet blev vundet 29. september av nybegynderlaget bestaaende av Einar Isdahl, Frithjof Friele, Halvdan Kuhnle og Chr. Reusch. Reisefondet blev dette aar øket med bidrag, ialt kr. 1500, likesom et Holtekilefond blev stiftet med en kapital av kr. 7500. Tanken med dette fond var, at man skulde bygge et baatskur ved den bane som østpaa brugtes til landskaproningene, nemlig Holtekilen. Her skulde da til stadighet lagres et sett racebaater for derved vilde store transportomkostninger hvert aar indspares. Denne plan kom aldrig til utførelse og fondets kapital blev overført til reisefondet.

Samme høst mottok klubben i gave fra O. Grolle Olsen, 4 amerikanske romaskiner, visstnok de første i sit slags i Skandinavien. Disse blev montert i klubsalen og med Sverre Madsen som instruktør begyndte man allerede tidlig paa vinteren at forberede sig til kommende dyster.

Vestlandske kredskaproning 1918 blev avholdt paa Nørdaasvandet 16. juni og stillet vor klub lag i junior og senior indrigger og nybegynder outrigger i klinkbygget baat. Juniorlaget vandt sin 2den aktie i «Terje Viken»s pokal og nybegynderlaget sin 2den aktie i Lepsoes pokal. Desværre blev Sverre Madsen syk under løpet saa seniorlaget maatte se sig beseiret av sine gamle konkurrenter.

Til landskaproningen og Christiania Roklubs jubilæumskaproning i Holtekilen den 14. juli sendte klubben et kraftig og veltrænet junior otterlag og et junior indriggerlag. Imidlertid meldte der sig en ny

Junior otter, Holtekilen 1918.

*Halvdan Kuhnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich-Olsen,
Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjell Meinich-Olsen, Frithjof Friele (stroke),
Herman Mathiesen (cox).*

konkurrent til denne kaproning, nemlig Spanskesyken, som holdt paa at ødelægge hele kaproningen.

Delvis paa grund av denne og delvis ved at anmeldte konkurrenter trak sig tilbake, blev de opnaadde resultater, sportslig sett, ikke av den kvalitet som de ellers kunne været.

Vort otterlag bestod av Halvdan Kuhnle, Egil Christensen, Truls Martens, Finn Meinich Olsen, Haakon Blaauw, Bjarne Mathiesen, Kjell Meinich Olsen, Frithjof Friele (stroke), Herman Mathiesen (cox), vandt den av Haakon Wallem opsatte jubilæumspokal for junior otter til odel og eie. Da konkurrenterne hadde trukket sig tilbake, rodde laget løpet sammen med Norske Studenters seniorlag, som skulde ro alene om det nordiske mesterskap. Det blev et skarpt race med vekslende ledelse og først paa 1800-meteren fik studenterne rystet vore juniors av sig. Et ganske godt resultat av vort lag med 6 syke mand ombord.

Til junior indrigger var meldt 4 lag, men vort lag møtte alene og vandt Christiania Roklubs jubilæumspokal til odel og eie.

Av styret og endel ældre medlemmer blev mandskaperne invitert til en stilig fest paa Grand, hvorunder klubbens gamle cox foræret penger til en ny race-otter som paa stedet blev døpt «Finn».

Den 4. september avholdtes klubmesterskapet og blev vundet i «Olaf»

av Finn Mathiesen, Bjarne Mathiesen, Haakon Blaauw og Herman Mathiesen.

Skrædderpokalen blev vundet av nybegynderlaget i «Hollandia» og laget bestod av Rolf Loennechen, Johan Kloster, Th. Isdahl, Finn Kuhnle med Sverre Madsen som cox.

Medlemstallet var steget jevnt til 1 æresmedlem, 1 livsvarig, 113 aktive, 41 passive, ialt 156 medlemmer.

Aaret 1919 bød ikke paa særlige begivenheter. Træningen begyndte primo april og til kredsraproningen i Stavanger i Kistesund, sendte vor klub et junior indriggerlag og et nybegynderlag. I den haarde konkurrence formaadde ingen av lagene at hævde sig, men blev henholdsvis nr. 2 og nr. 4, hver i sine løp.

Landskaproningen blev dette aar avholdt paa Nordaasvandet den 6. juli og blev juniorlaget anmeldt i junior og senior indrigger. I juniorløpet laa vort lag godt placeret, men saa røk en sleide og laget maatte gaa ut. I seniorløpet blev vort lag nr. 3. Medlemstallet var dette aar øket til 176, det høieste i klubbens historie. Klubmesterskapet blev dette aar vundet av: Peter Jersin, D. Mack, Jens Konow sen., Jens Knudsen.

Der indløp om høsten foruroligende meddelelser om at kommunen maatte ta tomten paa Grønneviksøren i besiddelse og at vort klubhus maatte væk. I denne anledning blev der den 17. oktober sendt en skrivelse til magistraten og formandskapet om at faa anvist en anden plads, likesom en lignende henvendelse blev sendt Idrætsplankomiteen den 10. februar 1920. Imidlertid gjorde nedgangstiden sig gjældende for kommunen og saken blev foreløbig stillet i bero.

Tomtespørsmålet henger dog stadig som et Damoklessverd over klubben, færdig at kutte livsnerven over hvad tid som helst. Alle er klar over at saken maa løses saafremt Bergens Roklub skal kunne fortsætte sit virke.

Paa generalforsamlingen 16. februar 1920 meddelte det gamle styre, Chr. K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Kielland, at de ikke mottok gjenvalg og ønsket at trække sig tilbake. Denne meddelelse blev mottat med sorg av medlemmene, man visste hvad vor forening skyldte disse mænd og de blev derfor hjertelig hyldet av forsamlingen.

Særlig hyldet blev Heiberg, klubbens far og trofaste formand gjennom 14 aar.

Det skyldtes for største delen hans interesse og arbeide at klubben kom igang og vokste frem til hvad den var blit, med eget baathus og betydelig materiel.

Som ny formand blev valgt Herman Mathiesen med Sverre Madsen,

Finn Meinich Olsen, Egil Christensen og Finn Keyser som styre-medlemmer.

Det var ikke let for det nye styre at skulle holde maal med sine forgjængere, men det nye styre gik med energi til sin opgave og viste sig denne voksen.

Paa ekstraordinær generalforsamling blev Chr. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Kielland valgt til æresmedlemmer. Der blev oprettet et ærestegn for særlig fortjente medlemmer. Det første ærestegn blev tildelt det gamle styre og Haakon Wallem. Samme dag feiredes klubbens 15-aarige stiftelsesfest.

Kredskaproningen afholdtes paa Nordaasvandet den 20. juni og vandt vort junior indriggerlag, bestaaende av Bjarne Titlestad, Finn Keyser, Knut Henriksen og Egil Christensen «Terje Viken»s pokal til odel og eie.

Paa grund av sygdom inden lagene lot klubben sig ikke repræsentere paa Landskaproningen.

Klubmesterskapet blev afholdt den 25. september og vundet av Bj. Titlestad, Herman Mathiesen, Helén Nilsen og Egil Christensen. Veiret var daarlig og træningen mangelfuld.

Ved den aarlige avslutningsfest blev ærestegnet tildelt O. Grolle Olsen og Finn de Lange for deres store fortjenester inden klubben.

Av O. Grolle Olsen fik klubben en kontant gave paa kr. 5000, som blev tillagt reisefondet.

Aaret 1921 hører til et av klubbens gode aar. Træningen begyndte allerede i april under stor tilslutning, idet man til disposition hadde 16—18 mand. Da det omtrent udelukkende var nybegyndere som meldte sig gjorde man sig ingen forhaapninger til Landskaproningen, som afholdtes i Holtekilen 9. og 10. juli. Vore folk startet i junior firer og otter, men formaadde ikke at placere sig i den haarde konkurrance.

Derimot vandt et lag bestaaende av Jens Sævil, Anders Meyer, Fridtjof Øvrebø, Heinrich Wiese (stroke), med Herman Mathiesen som cox, den 25. september paa Nordaasvandet Kristoffer Lepsøes vandrepokal til odel og eie i konkurrance med et lag fra Fane Roklub.

Klubkaproningen afholdtes 20. august og mesterskapet blev vundet i otter av: B. Titlestad, Jens Sævil, Egil Clausen, F. Keyser, T. Blaauw, T. Øvrebø, S. Madsen (stroke), E. Christensen (cox).

Fra den nedlagte Odda Roklub kjøptes en omtrent ubrugt indrigger, søsterbaat til «Einar», den blev senere døpt «Christen», til minde om klubbens stifter. Videre overtokes fra Norges Roforbund 10 raceaarer.

Av Finn de Lange hadde klubben mottat kr. 2000 til indkjøp av en

ny otter og blev der samme høst avsluttet kontrakt med Ferdinand Leux, Frankfurt a/Main om leverance av denne baat til et beløp av 110 000 Mrk.

Videre forelaa der tilbud fra Bergens kommune om leie av tomt ved Wingaards Jernstøperier. Da dette tilbud ikke betød nogen permanent løsning av tomtespørsmålet, fandt styret ikke at kunde indlate sig herpaa.

Medlemstallet gik tilbake fra 166 til 157, en sikker refleks av de daarlige tider, som var begyndt at melde sig.

Styret bestod av Herman Mathiesen (formand), Sverre Madsen, Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Egil Christensen, med Hjalmar Wiederstrøm og Peter M. Kolderup som varamænd. Som revisorer fungerte Johan Troye Hansen, og som instruktør Sverre Madsen.

Den fremgang som kunde spores i 1921 blandt vore racemandskaper, takket være den kyndige instruksjon, fortsatte i 1922, en ukuelig seiersvilje skulde nu bære frugt og vise at den alene fører frem.

Der blev sendt en henstilling til Stavanger-klubbene om gjenoptagelse av de Vestlandske kredsksamprøninger. Anmodningen blev hilset med glæde i Stavanger og Roklubben «Terje Viken» arrangerte en kaproning ved Strømsvigs bad den 18. juni.

Bergens Roklub lot sig repræsentere av sit junior indriggerlag bestaaende av: Dagvin Opheim, Truls B. Martens, Fridthjof Øvrebø, Rolf Tangvald (stroke), Sophus Bratland (cox). Laget startet først i junior indrigger og vandt dette overlegent, og startet derefter i senior indrigger mot det noget tilaarskomne «Laxelag». Der var ingen som trodde at vore juniorer skulde klare dette løp, men laget «vilde» vinde, og vandt ogsaa velfortjent med en fots forsprang under kollosal begeistring.

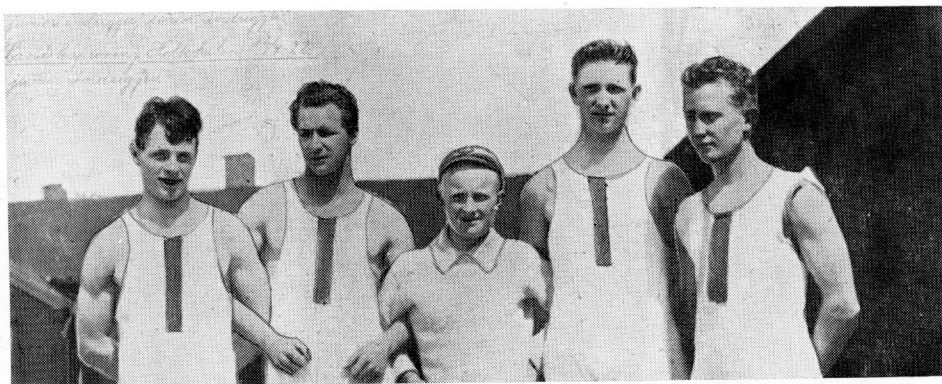
Dette gav gutterne blod paa tand og til Landskaproningen møtte vor klub med gode kort paa haanden, endelig skulde vi da ha utsigt til at utkonkurrere østlandsklubbene i deres eget farvand.

Indriggerlaget fra Stavanger vandt sikkert og overlegent Norges-mesterskapet i junior indrigger og første aktie i Norske Students vandrepokal.

Juniorlaget, i den nyindkjøpte raceotter, startet først om Bærums Roklubs pokal og hjemførte dette vakre trofé efter et flot løp.

Laget bestod av: Fredrik Hartvig, Jens Sævil, Dagvin Opheim, Johan Irgens, Anders Meyer, Truls B. Martens, Fridthjof Øvrebø, Rolf Tangvald (stroke) Sophus H. Bratland (cox).

I konkurransen om mesterskapet i junior otter blev der først rodd «dødt» løp mellem Ormsund og Bergen, og efter en omroning blev Ormsund mester med 1/3 længde.

Kredsmestre i junior og senior indrigger. Norgesmestre i junior indrigger 1922.

Dagvin Opheim, Truls Martens, Sophus Bratland (cox)

Frithjof Øvrebø, Rolf Tangvald (stroke).

4 haarde race er noget som tar paa kræftene, men der var godt stof i vore gutter, som høstet almen ros for sine flotte præstationer.

Mens vore raceroere arbeidet paa den ydre front, var der paa den indre front nedlagt et interesseret og intenst arbeide med at bedre klubbens financer, skape orden og diciplin tilveie blandt medlemmene, og rydde bort gammel slendrian. Det var ikke noget let arbeide mot nedadgaende tider, men det maatte gjøres, og man hadde den tilfredsstillelse at se, at det paanyt bar fremover.

De mere formaaende medlemmer blev pumpet for penger til en ny instruktions-toer, som ankom sammen med den nye otter; i det hele gik klubben styrket i alle maater over i det nye aar.

Klubkaproningen avholdtes den 6. september og blev startet med 2 ottere.

Den nye raceotter blev rodd av 6 mand blandt træningsmandskapene som vandt overlegent.

Et løp i 4-aaret klinkbygget outrigger blev vundet av Berg, Hagerup, Eggen og Strand.

Den 2. december blev der avholdt en vellykket daapsfest, hvor de baater som hittil ikke hadde faat navn, blev døpt.

Den nye raceotter blev døpt «Finn» efter giveren Finn de Lange. Cravel outrigger nr. 5 blev døpt «Jacob» efter Jacob Kielland, og den nye indrigger fik navnet «Christen» efter Christen K. Heiberg.

Daapshandlingen blev foretat av formanden, som i velvalgte ordelag mindedes de mænds fortjeneste efter hvem baatene hadde faat navn.

Medlemstallet var atter steget noget, til 166, men der fandtes mange i rullerne, som desværre ikke kunde regnes længe med og hvis frafald man kunde vente naarsomhelst.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw (vice-formand), Helén Nilsen, Jørgen Faye, Finn Meinich Olsen (sekretær). Varamænd Hjalmar Wiederstrøm, Bjarne Knoph. Revisor Johan Troye Hansen. Træningen blev ledet av Sverre Madsen.

Aaret 1923 stod i Landskaproningens tegn, træningen kom tidlig igang, og interessen var stor, men veirgudene var noget unaadig stemt, saa træningen ikke kunde gjenemføres helt efter planen, og mandskapene fik ikke samme gode kondition som aaret før.

Landskaproningen avholdtes paa Nordaasvandet lørdag den 30. juni og søndag den 1. juli, med stor utenbys deltagelse, idet Christiania, Ormsund, Bærum, Studenterne og Stavanger roklubber lot sig repræsentere.

Lagene viste som vanlig ren og stilfuld roning, men konditionen manglet, og indspurten klikket. Junior indriggerlaget ledet hele løpet og blev kort før maal passeret av Stavanger Roklub. Senior indrigger kjæmpet med Bærums lag om ledelsen, men maatte likeledes se sig beseiret i indspurten.

Imidlertid blev dette lag uttat til at repræsentere Norge ved de Nordiske Mesterskapsroninger i Göteborg paa Göta-elv den 15.—16. juli. Dette var første gang et lag fra vor klub startet paa utenlandsk bane.

Banen paa Göta-elv vekslet mellem medstrøm og bakevje og der fremkom ganske skarp kritik over at en saadan bane blev benyttet, det blev formeget chanceseilads.

Vort lag startet flot og ledet hele løpet overlegent til 1800 meter, da baaten kom for nær en utstikkerkai, og blev av bakevjen sat saameget tilbake at begge konkurrenter, hjulpet av gunstig strøm, seg forbi.

Samme lag startet i Göteborg Roklubs jubilæums løp, og seiret i sit heat, men blev i finalheatet forbigaaet av Bærums Roklub, og fik 2den præmie.

Laget bestod av: Dagvin Opheim, Trygve Blaauw, Haakon Blaauw, Fridthjof Øvrebø (stroke), Nils Iversen (cox).

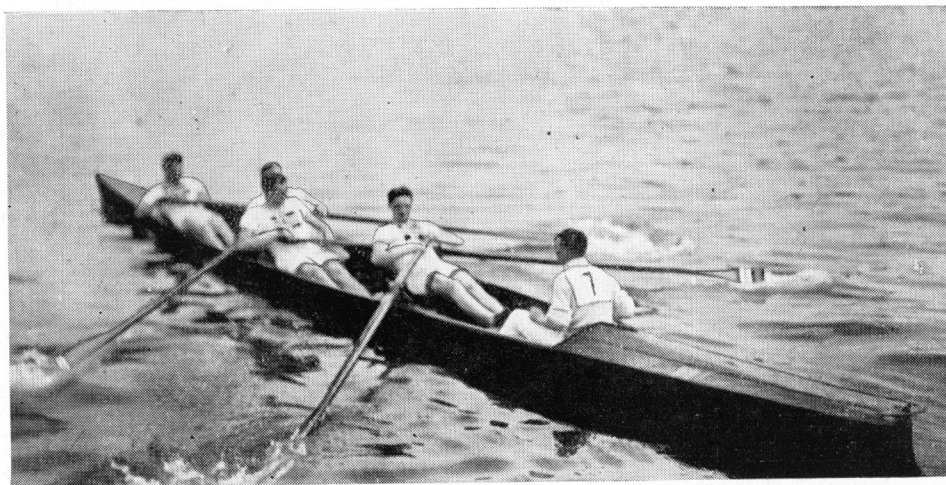
Klubkaproningen avholdtes 1. september under stor tilslutning. Om mesterskapet startet 2 otterlag. Det seirende lag bestod av: B. Titlestad, F. Kuhnle, T. Eggen, S. Krohn-Hansen, D. Opheim, O. Fosse, T. Øvrebø, R. Tangvald (stroke), med Sverre Madsen som cox.

I løpet om Skrædderpokalen deltok hele 5 lag, og aarets skræddermestre blev D. Opheim, O. Fosse, T. Øvrebø, H. Strand med T. Eggen som cox.

Baatmateriellet fik en særdeles kjærkommen forøkelse, idet hr. I. C.

Landskaproningen Holtekilen 1922. Seierherrer i junior otter.
Fredrik Hartvig. Jens Sævil. Dagvin Opheim. Johan Irgens. Anders Meyer.
Truls B. Martens. Frithjof Øvrebø. Rolf Tangvald Sophus H. Bratland
(stroke). (cox).

Fra Göteborg 1923.
Dagvin Opheim. Trygve Blaauw. Haakon Blaauw. Frithjof Øvrebø. Nils Iversen.
(stroke). (cox).

Isdahl jr., forærte klubben sin private sciff, og blev derved et stort savn avhjulpet. Samme høst sluttet klubbens baatmand Knut Nilsen efter 10 aars tjeneste.

Utmeldelsene hadde tat sterk fart, medlemstallet var gaat tilbake fra 166 til 140, og virket dette tilbake paa klubbens økonomi, idet regnskapet viste et større underskud.

Styret bestod dette aar av: Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Helén Nielsen, Jørgen Faye med Trygve Blaauw og Rolf Tangvald som varamænd.

Som revisor fungerte Johan Troye-Hansen.

Bergensroerne har altid hat den gode egenskap, ikke at la sig paa-virke av motgang, og like energisk tok man fat paa træningen i 1924.

Veiret var nogenlunde bra og tilslutningen god. Desværre fik endel av mandskaperne forfald, saa klubben til landskaproningen kun sendte et firerlag, som baade skulde ro junior ind- og outrigger.

Laget var i god form og vandt begge sine løp overlegent og sikkert. Det var første gang vor klub vandt et firer outriggerløp østenfjelds, saa glæden herover var stor.

Rigtignok sank baaten paa inkomstlinjen, da sjøen var høi, men gutterne gav ikke op før seiren var sikret og 1ste aktie i Akershus-pokalen vundet.

Da Ormsunds Roklub indleverte protest mot indriggerløpet, angivelig fordi vor baat av sjøen var drevet ut av sin bane, blev vort lag diskvalificeret, endskjønt ingen av konkurrentene var blit hindret av vor baat, som ledet med flere længder.

Laget bestod av Mathias Florentz, Olav Fosse, Ove Roll, Hans Strand (stroke), Nils Iversen (cox).

Klubkaproningen avholdtes 6. september med start av 3 ottere og mesterskapet vundet av M. Florentz, E. Bergh, T. Suleng, H. Olsen, J. Haugsøen, O. Fosse, O. Roll, H. Strand (stroke), Nils Iversen (cox).

Om Skrædderpokalen startet 5 lag og aarets skræddermestre blev H. Pedersen, O. Roll, H. Blaauw (stroke), S. Blydt Grung (cox).

Der blev dette aar indført skjærpede regler m. h. t. indbetaling av kontingenten, idet der bl. a. forlangtes at alle skulde ha betalt før der blev adgang til baathuset.

Medlemstallet viste fortsat synkende tendens, og var ved aarets slut 129.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, Finn Meinich Olsen, Helén Nielsen, Jørgen Faye med Trygve Blaauw og Rolf Tangvald som suppleanter. Som revisor fungerte Johan Troye-Hansen.

Hadde sommeren 1924 været god, saa skulde det vise sig at 1925 ikke

til Jubilæumskaproningen blev en oplevelse for deltagerne og arrangementet i Oslo var en straalende fest i alle dele.

Vort indriggerlag bet godt fra sig i løpet om det nordiske mesterskap, men klarte ikke at slaa det danske lag, men kom ind som nr. 2 med Sverige som nr 3.

Outriggerlaget besjælet av revanchelyst, ledet det internationale juniorløp fra start til maal, og vandt overlegent Roforbundets jubilæumspokal til odell og eie, og mottok præmien av H. M. Kongens haand under stor begeistring.

Junior otterløpet blev et av de mest spændende race under hele regattaen. Bergen ledet fra 500-meteren hak i hel fulgt av Christiania og Stundenterne. Der var ingen som kunde si med bestemthet hvem som skulde vinde, og spændingen paa tribunen var uhyre, hvor vore repræsentanter gjorde sig bemerket ved at overdøve det øvrige publikum, ja der taltes om erstatsningsansvar for sprængte trommehinder.

Baatene skar maallinjen med 1 meters difference mellem 1ste og 3dje baat, tidsdifferancen kunde ikke maales.

Dommernes avgjørelse lød paa: Christiania nr. 1, Bergen nr. 2, Stundenterne nr. 3, differencen mellem hver baat $\frac{1}{2}$ meter.

Heldet fulgte stadig Christiania dette aar, men det kan trygt sies, at det var Christiania og Bergens Roklubber som hadde ledelsen av norsk rosport i 1925; saa langt frem hadde vor klub nu arbeidet sig.

Styret hadde i aarets løp behandlet et forslag til nye love, et omfattende arbeide, som var al ære værd. Videre hadde baathuset gjennomgaat en grundig reparation og oppudsning i sommerens løp.

Klubkaproningen avholdtes 26. september, hvor der startet 2 otterlag. Mesterskapet blev vundet av: H. Kuhnle, F. Friele, E. Bergh, S. Grung, J. Irgens, O. Fosse, O. Roll, K. Knudsen (stroke), N. Iversen (cox).

I løpet om Skrædderpokalen startet 4 lag, og aarets skræddermestre blev: F. Stabell, J. Irgens, O. Fosse, O. Roll (stroke), N. Iversen (cox).

Medlemstallet gik dog stadig tilbake og var ved aarets slut sunket til 120.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), H. Blaauw, H. Nielsen, B. Mathiesen, F. Meinich Olsen med T. Blaauw og H. L. Holler som varamænd.

Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

At gode aar gjerne følger efter hinanden i rækkefølge, fik vor klub glædelig erfaring for i 1926. Nogenlunde de samme lag som i 1925 gik ogsaa dette aar i træning.

Desværre manglet det noget paa instruktører, men det gik dog saa

de Nordiske Mesterskapsroninger i Stockholm, det var 3dje gang vor klub fik denne ære.

Da firerlaget ogsaa sat i otteren, hvor de hver gang møtte friske konkurrenter, klarte ikke otteren at hævde sig, men blev nr. 3 av 5 deltagere i begge løp.

Mens «Einar» blev videresendt til Stockholm, drog roerne tilbage til Bergen for at forberede sig til Stockholmsturen, som sikkert staar i deltagernes erindring som en av vore bedste roerminder.

Kaproningen fandt sted paa Norra Brunsviken, men desværre under ugunstige veirforholde. Laget var jo en smule nervøs over at skulle møte saa berømte motstandere som Vaxholmere, diverse danske etc., men efter en «livad» aften paa Revuen steg humøret og nervene kom tilro.

Starten om mesterskapet blev uheldig for vort lag, som ikke var fortrolig med en utenlandsk starter, og kom derfor noget efter.

Det tok imidlertid ikke lang tid før det svenske lag var passeret, men danskene laa stadig langt foran.

Paa 1500-meteren fik laget føling med danskene, og tonne for tomme mindskedes avstanden ind til maal, hvor differancen bare var 1 meter.

I det internationale løp i junior indrigger vandt vort lag en flot seier, og Vaxholms Roddförenings pokal til odel og eie.

Stockholmsturen avsluttedes med en straalende fest paa Hasselbacken, og vistnok etpar andre steder, og tilbake kom deltagerne med erindring om at det hadde været «förtjusande».

Det var begyndt at bli tradition at ro om klubmesterskapet i otter, og saaledes ogsaa dette aar.

Mesterskapet blev avholdt 18. september og vundet av J. Hauge, T. Pedersen, H. Madsen, E. Tønjum, B. Frønsdal, J. Irgens, E. Clausen, O. Fosse (stroke), N. Iversen (cox).

I løpet om Skrædderpokalen startet 4 lag, og skrædermestre blev: T. Tønjum, B. Frønsdal, O. Fosse, H. Strand (stroke), E. Opheim (cox).

Paa generalforsamlingen blev Herman Mathiesen tildelt klubbens ærestegn for sine fortjenester som roer og formand.

Medlemstallet gik fremdeles tilbake, og var ved aarets utgang 115.

Styret bestod av Sverre Madsen (formand), Haakon Blaauw, F. Meinich Olsen, Bjarne Mathiesen, Helén Nielsen med Trygve Blaauw, H. L. Holler som varamænd. Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

1927 blev delvis et motgangens aar, træningen kunde først begynde over paaske, da veiret stadig var daarlig.

Rigtignok var tilslutningen god, men der hersket total mangel paa

instruktører, og da Sverre Madsen maatte trække sig tilbake, baade som formand og som instruktør, gjorde dette stillingen ikke bedre.

Til landskaproningen i Hankø 2. og 3. juli, sendtes 2 firerlag, 1 senior og 1 junior lag som skulde starte i junior og senior indrigger, og junior og senior outrigger.

Paa grund av manglende kondition, formaadde ingen av lagene at bringe seiren hjem, og selv vort seiersvante firerlag fra 1925 og 1926 maatte se sig forbigaa av sine konkurrenter.

Vestlandske Kredskaproning blev avholdt paa Nordaasvandet 10. juli med deltagelse fra Stavanger, Fane og Bergens roklubber.

Veiret var straalende, og tilslutningen fra publikums side meget stor.

Vort juniorlag vandt løpet om junior outriggerpokalen i konkurranse med Fane Roklub.

Laget bestod av: Bernhard Frønsdal, Sverre Blydt Grung, Helfred Olsen, Einar Tønjum (stroke), Fritz Bischoff (cox).

Klubkaproningen avholdtes den 27. august med stor deltagelse. Om klubmesterskapet startet 3 firerlag, og mesterskapet blev vundet av: M. Florentz, E. Tønjum, O. Roll, H. Strand (stroke), F. Bischoff (cox).

Om Skrædderpokalen startet 5 lag, og aarets skræddermestre blev: F. Kuhnle, O. Roll, E. Clausen, C. Smit (stroke) med F. Mjellem som cox.

Klubbens styre arbeidet meget energisk med at bedre klubbens økonomi, og skaffe midler til fornyelse av materialet.

Man indkjøpte en motorbaat, som blev utloddet, og den indbragte den pene gevinst av *kr.* 3182.71.

Videre blev der utarbeidet klubreglement og træningsreglement, samt statutter for livsvarige medlemmers fond, og for Reisefondet.

Saavel de nye lover, som reglementer og statutter blev trykt og utgit i et litet hefte.

Baatmanden Bernhard Vik blev erstattet med Anders Fagerhaug, i hvem klubben haaber at faa en god medarbeider.

Samme aar blev der hos firmaet Nordbjerg & Mortensen, Kjøbenhavn, kontraheret en ny indrigger, specialbygget som turbaat, og git navnet «Gjeitanger». Hos Kolbjørn Fredriksen bestiltes en klinkbygget sculler. Videre blev der hos Ferdinand Leux, Frankfurt a/Main, bestilt en ny racefirer, som fik navnet «Haakon», samt 10 nye raceaarer.

Hele denne vældige materialforøkelse blev i det væsentlige dækket av gevinsten paa motorbaaten, og stod klubbens material saa høit som aldrig før.

Medlemstallet viste dette aar kun en tilbakegang paa 3 medlemmer, og var ved aarsskiftet 112.

Styret bestod dette aar av: Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjarne Mathiesen, Helén Nielsen med H. L. Holler og Trygve Blaauw som varamænd.

Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

1928 var et meget livlig aar. Først Landsutstillingen, og som følge derav var Landskaproningen henlagt til Nordaasvandet.

En række komiteer blev sat i arbeide, og paa alle kanter blev der arbeidet med liv og interesse.

Et træningsparti under ledelse av kaptein Haanes begyndte allerede 15. januar med specialøvelser i Nygaards skoles gymnastiksal hver onsdag, og bidrog dette til at samle medlemmene paa et tidlig tidspunkt.

Baattræningen begyndte over paaske med stor tilslutning og godt veir.

I mellemtiden arbeidet styret med vor deltagelse i sportsutstillingen. Fra Ferdinand Leux fik man utlevert en samling modeller av forskjellige baattyper. Der blev utarbeidet en grafisk fremstilling av klubbens utvikling.

Videre blev der utstillet klubbens præmier, aarer, roapparat, fotografier etc., og klubben høstet megen ros for sin utstilling og fik tildelt utstillingens takkediplom.

Videre deltok man samme aar for første gang i 17. mai-processionen med en stor trop under eget flag og egne roerhumør.

Kredskaproningen blev avholdt i Stavanger 16. juni, og klubben lot sig representere i junior outrigger-nybegynder, junior og senior indrigger.

Lagene viste gjenemgaaende god roning, men konkurransen var haard. Nybegynderlaget blev slaat paa maallinjen av Fane Roklub med 1 meter.

Samme skjæbne led junior outriggerlaget, som efter en hidsig kamp med Stavanger Roklubs lag blev slaat med blot en baatspids.

Junior og senior indriggerløpene blev temmelig overlegent vundet av «Terje Viken»s lag.

Landskaproningen fandt sted den 7.—8. juli under rekorddeltagelse fra det hele land.

12 roklubber lot sig representere av 44 baatlag med 269 mands besætning. I junior otterløpet startet hele 7 ottere.

En stor tilskuermasse var begge dage fremmøtt.

Desværre generte nordenvinden meget lørdagen, og gjorde starten, særlig for otteren, meget besværlig.

Vor klub startet i junior og senior indrigger, junior outrigger og otter, samt i «utstillingsotter».

Visstnok fikk vore lag revanche over Fane Roklub og «Terje Viken» fra

Kredskaproningen, men Fredriksstad, Christiania og Ormsund sendte kraftige og gode lag, som vandt sine løp.

Bedst placering opnaadde junior outriggerlaget, som blev nr. 3, og utstillingsotteren som blev nr. 2 efter flot og energisk roning.

Om ikke man kunde notere nogen seire i dette aar, saa var vor deltagelse paa regattaerne med saa mange og gode lag al ære værd, og mandskaperne fortjente al mulig honnør for sin energi og interesse.

Landskaproningen avsluttedes med en straalende fest paa utstillingens hovedrestaurant.

Rosæsongen kulminerte med klubkaproningen den 25. august. Mesterskapet blev vundet av: Ch. Berle, Rolf Olsen, Joh. Irgens, Bjørn Blytt (stroke) og Friis (cox).

I løpet om Skrædderpokalen startet 4 lag, og skræddermestre blev: L. Nordgreen, E. Clausen, J. Irgens, F. Bischoff (stroke), E. Ellingsen (cox).

Paa generalforsamlingen i mars blev Sverre Madsen tildelt ærestegnet for sine fortjenester som formand og instruktør.

Av hr. Halvdan Kuhnle mottok klubben samme aar hans private sciff som gave, og fra hr. I. C. Isdahl et træningsapparat for sculler, begge dele en værdifuld tilvekst til vort materiel.

For at binde de ældre medlemmer mere til klubben, utgav styret sin første aarbok med beretning om klubbens virke, og fotografier fra regattaer etc., et tiltak som høstet megen anerkjendelse.

Medlemstallet var atter begyndt at stige, og var ved aarets slut 124. Styret bestod dette aar av: Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjarne Mahiesen, H. L. Holler, Egil Clausen med Sigurd Krohn Hansen og Sverre Blydt Grung som varamænd.

Som revisor fungerte Johan Troye Hansen.

Efter alle anstrængelser og den store tilslutning i utstillingsaaret hadde man regnet med at 1929 skulde bringe gode resultater, men i saa maate blev aaret nærmest en skuffelse. Da sæsongen aapnedes var praktisk talt alle de gode træningsmandskaper bortreist eller forhindret fra at delta, dernæst total mangel paa instruktører og elendige veirhorholde besørget resten. Det var da at begynde forfra med helt unge folk og atter at oparbeide en ny roerstamme. At dette ikke kunde bringe resultater var en oplagt sak, ja man fik jo endog høre at vor klub var i tilbakegang etc. etc. Men takket være det gode organisationsarbeide gjennom de senere aar og en ordnet økonomi taalte vor klub et motgangens aar og stod like frisk og sterk som nogensinde før at ta fatt paa nye opgaver.

Præmierne.

Vaxholm Roddförenings pokal. — Bjarne Hansens pokal. — Centralforeningens pokal.
 Norske studenters pokal. — Holtekilpokalen. — Wallems pokal. Terje Vikens pokal.
 Norges Roforbunds pokal. — Kristoffer Lepsøes pokal. — Kongepokal.
 Christiania Roklubs pokal.

Kredskaproningen fandt sted paa Nordaasvandet 25. juni og blev der anmeldt et nybegynderlag i indrigger samt 1 sciff.

Nybegynderlaget leverte et udmerket løp og først paa 1800-meteren kunde Stavanger Roklub ryste sine konkurrenter av sig. Om 2den placeeringen kjæmpet Roklubben av 1915 og Bergens Roklub, men maatte vort lag se sig beseiret med $\frac{1}{2}$ længde, mens Fanelaget gav op. I scif vandt Fane ved Norgesmesteren Pettersen, godt fulgt av vor mand, mens «Terje Viken»s mand sakket agterut. — Til Landskaproningen fandt styret ikke at sende noget lag, det var bedre at se tiden an.

Klubkaproningen fandt sted 24. august med vanlig stor deltagelse. Om mesterskapet startet 3 firerlag og vindere blev: A. Rykken, Sv. Olsen, H. Olsen, H. Strand (stroke). Om Skrædderpokalen startet 4 lag og aarets skræddermestre blev: E. Ellingsen, H. Pedersen, I. Bjørge, F. Blytt (stroke), Sv. Olsen (cox).

Vor klub deltok i aarets idrætsparade med 30 mand og for at samle medlemmene avholdtes 22. november en danseaften.

Medlemstallet steg, trods utmeldelser, til 127. Styret bestod dette aar av Haakon Blaauw (formand), Finn Meinich Olsen, Bjarne Mathiesen, H. L. Holler, Egil Clausen med Sverre Blydt Grung og Sigurd Krohn Hansen som varamænd. Som revisor fungerte Harald Madsen.

Aaret 1930 har atter bragt nyt liv og ny rørelse i vor klub og vist

at den besidder livskraft som aldrig før. Man gik til ansættelse av fast-lønnet, utenlandsk træner, og der blev oprettet en afdeling for skole-ungdom. Tilslutningen blev meget stor, over 30 nye aktive medlemmer tegnet sig og klubbens ældre medlemmer deltok som aldrig før, meget begunstiget av den straalende gode sommer. Uten at gaa for meget i detaljer, idet man kan henvise til aarsberetningen, kan det trygt sies, at der er blit oparbeidet en ny og stor stamme av unge roere, som man haaper vil gjøre vor klub ære.

Vor klub har nu passeret de første 25 aar, og vi tør haape den har vundet sig en sikker position inden Bergens idrætsliv og bidraget til at vække interessen for en av vore herligste sommeridrætter — rosporten.

PERSONALIA

Naar Bergens Roklubs historie gennem et kvart aarhundrede skrives, er det paa sin plads at omtale de mænd, som har baaret klubben frem til den stilling den idag indtar i norsk rosport.

Klubbens historie er skapt av mænd med høie idealer, med en usigelig og lys tro paa rosportens store betydning for ungdommen; mænd som med aldrig sviktende interesse kjæmpet for det maal de hadde sat sig — en altid større og sterkere Bergens Roklub.

De mænd som skapte klubben var i besiddelse av netop de egenskaper som rosporten utvikler og kræver; heri ligger ogsaa forklaringen til den vekst og fremgang klubben har hatt i de forløpne 25 aar.

VORE ÆRESMEDLEMMER

Blandt dem vi gjerne vil hædre og mindes er de fire som Bergens Roklub skylder saa meget og som klubben til tak for sine fortjenester har utnævnt til æresmedlemmer, nemlig:

Haakon I. Wallem.

Skipsreder Haakon I. Wallem, kjøbmand Christen K. Heiberg, direktør Jens Knudsen og kjøbmand Jacob de R. Kielland. Blandt disse er vel Haakon Wallem den som mindst er kjendt av de yngre, men ikke desto mindre

Jens Knudsen.

Jacob de R. Kielland.

den som i de første aar saa storstilet og rundhaandet bidrog til at klubben fik materiel og baathus. Vi tør bare erindre vore medlemmer om at klubbens to ottere «Rita» og «Nordahl» og fireren «Bergenhush» er gaver fra ham, foruten alt til baathuset.

Haakon Wallem var som ung en ivrig roer, det var særlig otteren som var hans interesse. Hvor ofte har ikke vore roere faat høre at farten maatte op, for «da jeg rodde otterrace i Tyskland klarte vi racet paa 6.28, det var andre boller det.»

Ja strenge krav og høie maal til vore roere har Wallem altid stillet, men saa har han en interesse og kjærlighet til norsk rosport som ingen anden. Vi tør haape, at de bergenske roere vil kunne glæde Wallem med mange flotte seire, det er den bedste tak han kan faa.

Christen K. Heiberg, Jens Knudsen og Jacob Knudsen er nævnt andetsteds, saa vi skal ikke gjenta dem her.

BERGENS ROKLUBS FORMLÆND

Blandt dem som roklubben skylder sin tilblivelse og vekst, raker en enkelt op, høit over alle. Denne ene er:

CHRISTEN K. HEIBERG,

klubbens første formand, og formand gjennom dens første 14 aar.

Christen Heiberg er klubbens far og skaper, alle som kjender Bergens Roklub, kjender Christen Heiberg, og hans betydning for klubben og for norsk roidræt. Uten hans paagaaende energi, uten hans lyse optimisme, parret med seig utholdenhet, som arbeider paa langt sigt mot det maal han hadde satt sig, var ikke klubben det den er idag — hvis den i det heletat hadde været.

Det er ofte saa at enkelte karakteristiske træk gir et bedre billede av en førerskikkelse som Christen Heibergs, end en opregning av hans gjerninger. Et av de mest markante træk i hans personlighet var evnen til at virke samlende, — han hadde en egen evne til at samle til fælles arbeide for en sak og til at holde interessen vaaken hos dem, han valgte til medarbeidere.

Karakteristisk er det ogsaa for Christen Heiberg, at han altid selv valgte sine medarbeidere — paa en vel overveiet, klok maate, saaledes

at enhver han arbeidet sammen med hadde følelsen av, at være kommet paa den rigtige plads.

Christen Heiberg skar altid tvers igjennem alt som var uklart og usundt; al uorden gik han ubønhørlig tillivs. I sin glødende interesse for norsk rosport var han i 1917 blit bestyrket i at Norges Roforbund trængte en opfriskning, en nyopbygning av organisationen inden en fast ramme. Det var simpelthen ikke til at komme forbi, at det blev Christen Heiberg som gjennemførte den foryngelseskur som forbundsorganisationen tængte og hvorav den opstod frisk og levedygtig og med nye impulser, til gavn for norsk rosport.

Det er typisk for Christen Heiberg at han, da han hadde utført sit store arbeide til fremme for landets rosport, vendte tilbake til det virkefelt, hvor han hadde nedlagt det største og mest slitsomme arbeide for roidrætten, — til Bergens Roklub, som laa hans hjerte nærmest.

Han var trofast Christen Heiberg, og en god kamerat. Det var vel intet han la slik vegt paa som det gode kameratskap i klubben, og samholdet og klubaanden, som han arbeidet for og fremelsket hos medlemmene, har baaret gode frugter, og bidraget meget til klubbens trivsel. Det laa ikke for Christen Heiberg at være overstrømmende i sit kameratskap. Stille og rolig var han — altid den samme — sent og tidlig fandt man ham i klubben, hvor han uten mange ord ledet klublivet til alles bedste. Manglet en mand tok han en aare — med de yngste som med de ældste. Alle klubbens medlemmer følte sterkt og bevisst, at de kom til sin ret under Christen Heibergs ledelse. Christen Heiberg er klubbens æresmedlem og var den første som fik ærestegn. I 1917—1921 var han vicepræsident i Norges Roforbund, og i en aarrække har han staat som formand i Bergens distriktslag for idræt, hvor han ogsaa var roernes repræsentant.

HERMAN MATHIESEN

overtok formandstillingen efter Christen Heiberg. Som klubbens styremedlem i aarene 1916—19 hadde han faat et indgaaende kjendskap til alle klubbens anliggender — og da han ogsaa var gammel roer, med erfaringer baade fra utlandets roerliv og roninger herhjemme, var formandshvervet i sikre hænder hos ham.

Det var paa en maate ikke saa lett at overta formandstillingen efter Christen Heiberg, hvis ledelse hadde præget klublivet fra starten av. Herman Mathiesens fortjeneste var det, at vise veien over et nyt avsnit av klubbens historie. Nye folk og nye meninger kom tilorde, men den av

Herman Mathiesen
(formand 1920—1921).

Sverre Madsen
(formand 1922—1926).

Christen Heiberg optrukne linje blev dog fulgt, takket være formanden, som forstod at overvinde vanskelighetene. Hans humør bar ofte over de større og mindre uoverensstemmelser og det har saa mangen gang revet guttene med, naar stemningen under træningen stod paa nulpunktet. Herman Mathiesen ledet klubben i 1920—1921 med omsigt og dygtighet. I aarene 1918—1931 var han styremedlem i Vestlandske Rokreds. Han er tildelt klubbens ærestegn.

SVERRE MADSEN.

Første gang Sverre Madsen aabenbarte sig i klubben var som cox ved klubkaproningen 1916. Like hjemkommen fra Hamburg, hvor han hadde været en fremgangsrik raceroer i Favorit-Hammonia, medbragte han friske impulser og grundig kjendskap til det nyeste paa roningens omraade. Meget uttalte han ikke den høst, men desto mere viste han i praksis i 1917, som stroke og instruktør for klubbens senior indriggerlag, som han stroket frem til seier under landskaproningen paa Nordaasvandet samme aar over saa frygtede motstandere som «Laxelaget» fra Stavanger. Dette blev optakten til en række seire for vor klub og under aarene 1917—1926 laa instruksjonen helt i hans haand. De gode resultater i disse aar kan han trygt ta sig til indtægt.

Haakon Blaauw
(formand 1927—1931).

En grundig forstaaelse av roningens teknik parret med en egen evne at vinde mandskapernes tillid er de egenskaper som særpræget hans instruktion, medfødte evner som enhver instruktør kan misunde ham.

Da Norges Landsforbund for Idræt skulde utgi en lærebok om roning, faldt valget som forfatter naturlig paa Sverre Madsen og han løste sin opgave paa en fremragende maate.

I klubbens styre sat Sverre Madsen som viceformand fra 1920—1921 og som formand fra 1922—1926, og styrte klubbens anliggender paa en udmerket maate og la for dagen store administrative evner. Videre kan nævnes, at han var medlem av Norges Roforbunds styre fra 1917—1921 og repræsenterte rosporten i Bergens Distriktslag fra 1923—1927. For sine store fortjenester blev Sverre Madsen tildelt ærestegnet i 1928 og at han fremdeles har like stor interesse for vor klub viser, at han i jubilæumsaaret atter har paatat sig instruktionens byrder og besvær.

HAAKON BLAAUW,

klubbens nuværende formand, hører til dens mest trofaste medlemmer. I en aarrække har han trænet og startet for klubben, han var en av de sikre, som man kunde regne med. Skuffelsene har nok ofte været større

end glædene, men det laa ikke for Haakon Blaauw at gi tapt. Like ufortrødent gik han paa igjen. Han var hvad vi roere kalder den ærlige sliter, som altid gjorde sin pligt og vel saa det. Han er i besiddelse av den seiervilje, som maa føre frem, naar den besjæler hver mand i baaten. Haakon Blaauw har heller ikke skaanet sig naar det gjaldt klubbens styre og stel. Siden 1916 har han tat del heri, og det er ikke hans art at ta de letteste tak. Særlig omsorg har han viet klubbens økonomi, som takket være hans forsigtighet og forutseenhet er i bedste orden. Men ogsaa baatmateriellets tilstand og baathusets vedlikehold har ligget ham sterkt paa hjertet. Hvad Haakon Blaauw har opnaadd av forbedringer, med smaa midler, er ofte utrolig. Han har ogsaa tat initiativet til nyanskaffelser av baater og skaffet midler hertil. Baaten «Haakon» er et av hans kjælebarn.

En bevarer og opretholder av klubben og alt hvad klubbens er, har Haakon Blaauw altid været. Han er ikke naadig naar nogen er efterlatende eller slurvet i bruken av klubbens eiendom. Paa orden og diciplin holder han ubønhørlig og det er nok nødvendig, hvis klublivet skal kunne avvikles uten knirk og til alles bedste. Haakon Blaauw er roer paa sin hals, og fører endnu sin aare saa godt som nogen.

Raceroningen er det slut med, men paa de aarlige klubkaproninger, hvor trainingsmandskapet og «skrædderroerne» samles til fælles dyst, er han altid at finde. Det er meget hans fortjeneste, at disse kaproninger, som bringer medlemmene nærmere hinanden, har faat stor tilslutning.

Haakon Blaauw har været klubbens styremedlem 1916—1921, viceformand 1922—1926, og er formand fra 1927. Foruten sine tillidshverv i klubben har han været formand i Vestlandske Rokreds i aarene 1917—1931 og er medlem av Bergens Distriktslag for Idræts styre siden 1928.

R O E R E .

I de 25 aar som er gaat har klubbens medlemmer trofast holdt til klubben og støttet under og hjulpet fremover, hvor det trængtes.

Der kunde skrives meget om, hvad de enkelte har ydet og ofret, baade naar det gjaldt at forsvare klubbens farver paa kaproninger og naar der blev krævet andet arbeide eller ydelser til klubbens bedste.

At nævne alle vil føre forvidt. Av den gamle garde bør Alfred Pedersen huskes, en sportsmand som faa, likesaa Jacob de R. Kielland. Begge har som medlemmer av klubbens styre, og som roere, virket ved sit eksempel og været toneangivende for de øvrige medlemmer, og de har, som de prægtige sportsmænd de var, sat dype spor efter sig i klublivet.

Alfred Pedersen.

Saa har vi klubbens første styrmand, Finn de Lange, som i en aarrække styret og instruerte roerne. Hans smittende energi drev mand-skapene frem og holdt dem sammen. Hvor ofte har han ikke med sin medfødte forstaaelse for roning sveiset guttene sammen indtil baaten gik.

Victor Allers og Bjarne Hansen hørte til de roere som for første gang bragte seiren til klubbens farver, og som viste at det lot sig gjøre, at bli de bedste, tiltrods for at arbeidskaarene i klubben baade var trange og vanskelige. Efter det for klubben mindeværdige aar 1910 flokket en skare nye medlemmer sig om klubben.

Blandt disse var Jens Knudsen den mest særprægede. Som gammel roer overtok han ledelsen av roøvelsene og et par og firti aar gammel tok han strokeaarene i et ungt otterlag, noget som ikke mange gjør ham efter.

Jens Knudsens sprudlende energi er vel kjendt av de ældre roere i klubben. Han forstod at blaase den rigtige aand ind i guttene og lærte dem, at det gjaldt ikke at gi op. Selv var han et lysende eksempel i saa henseende. Turene paa fjorden med meterlange stræk, hvor stroken ikke taalte slinger i valsen, er kjendt nok. Mangen en av de yngre roere har paa en saadan tur lært at ta sig sammen, og lært at man ikke lar en mere eller mindre følsom krop, men ens vilje bestemme ydelsen.

Under Christen Heibergs og Jens Knudsens ledelse blev roningens drevet med interesse og energi. Aar efter aar gik de unge medlemmer i træ-

Johan Troye Hansen.

O. Grolle Olsen.

ning. Selv om forholdene ikke altid var gunstige, og selv om den opmuntring som vundne race gir var sjelden, like uforfærdet, like ivrig møtte guttene op igjen til en ny sæsong — viljen og humøret lot sig ikke kue.

Til de ihærdige fra denne tid hører Haakon Blaauw, klubbens nuværende formand, Trygve Blaauw, Hermann Mathiesen og Finn Meinich Olsen, for at nævne de ivrigste. Det tidligere styremedlem Helén Nielsen, nu ivrig «skrædderroer», lokker endnu folk til roning senhøstes, naar kulden og mørket setter tidlig ind. Harald Madsen er blit den evige turroer, som legger ut hver lørdag og søndag i alslags veir, og altid med haap om at det blir bedre «utpaa dagen». En roergeneration har han allerede slitt op. Troye Hansen, klubbens mangeaarige revisor, altid en trofast tilhænger av «skrædderroningen».

Bjarne Mathiesen, H. L. Holler og mange andre kunde nævnes. Alle er de av samme støpning og typisk for dem alle er kjærlighet til rosporten og en aldrig svigtende interesse for den klub, hvor de i gode kameraters kreds har levdt et sundt friluftsliv og mange glade dager i vor korte sommer.

DE GLADE GIVERE.

En roklub lever ikke bare paa den sportslige interesse, selv om denne er tilstede i rikt mon. Hus og baater, vedlikehold og kaproninger kræver utgifter saa store, at de ikke kan dækkes av medlemskontingenten alene. Der maa flytte andre kilder til klubkassen, hvis vilkaarene skal bli levelige i økonomisk henseende.

Bergens Roklub har hat mange venner, som har staat den bi opigjennem aarene, venner og medlemmer som høisindet og rundhaandet, altid har været rede til at støtte klubben økonomisk, naar det var paakrævet.

Det er et særsyn her i landet, at en roklub paa Bergens Roklubs størrelse, kan sitte gjældfri i eget hus, med en baatpark som er fortrinlig i kvalitet og et særsyn i størrelse henset til medlemstallet.

Baathuset er reist ved gaver, baatene fik klubben skjænket; reisefondet, som gir klubben anledning til at besøke utenbys kaproninger, er stiftet. Kort sagt, Bergens Roklub har levet under en enestaaende gunstig stjerne, hvad økonomien angaar.

Blandt de mænd som klubben skylder stor taknemmelighet herfor, maa særlig nævnes konsul Joachim Grieg og hans søn John Grieg, skibsreder Grolle Olsen, skibsreder Haakon Wallem, skibsreder Einar Engelsen, kjøbmand Finn de Lange og kjøbmand Nic. Smit.

JUBILANTERNE.

Blandt klubbens nuværende medlemmer kan følgende iaar feire et personlig 25-aars jubilæum av aktive medlemmer: Finn de Lange begyndte som cox i 1897 i Bergens Turnforenings Roavdeling. — Aaret efter var det første gang klubben var repræsenteret utenbys, nemlig i Oslo, med Finn de Lange som cox — og vandt. Efter et ophold i Amerika kom han igjen med i rosporten i 1906. — I alle aar fra 1907 til 1913 var Finn de Lange aktiv cox og deltok i flere landskaproninger som blev vundet for Bergens Roklub, til og med Konge-pokalen paa landskaproningen i Bergen 1910, og senere Kongepokalen 1917.

Av passive medlemmer: Herman Friele, Ivar Hald og Henrik Magnus.

De har alle været med fra første stund — et eksempel til efterfølgelse.

Finn de Lange.

Herman Friele.

Henrik Magnus.

Ivar Hald.

JUBILANTERNE

Bergens Roklub frembærer til jubilantene sin bedste tak for den trofaste støtte.

*

Et ordtak sier at mænd skaper historie. Det er de enkelte mænd, som, hver efter sin evne og i samdrægtig arbeide, har skapt den Bergens Roklub, som iaar faar sin historie. Maatte klubbens utvikling i tiden som kommer bæres frem av mænd med ideelt tænkeset og offervilje, besjælet av samme idealitet og viljekraft som har ført Bergens Roklub frem til det den er idag.

DA SKRÆDDERLAGET VANDT.

«Skrædderpokalen».

«Skrædderlaget», dette av de aktive raceroere saa dypt foragtede lag, bestod i 1919 av direktør Jens Knudsen (stroke), kaptein Mack (3), kjøbmand Jens Konow (2) og undertegnede (1). Vor gjennemsnittsalder var da 42 aar.

Vi hadde mange herlige roturer i løpet av vaar, sommer og høst, og hadde efterhaanden tilegnet os en god samroning i ekte Jens Knudsens stil. Da opslaget om klubkaproningen kom op paa væggen i rohuset, tænkte jeg ved mig selv at det skulde være moro at prøve, men vovet ikke at tale herom til mine rokamerater. Disse blev imidlertid en dag en smule overrasket ved at finde «Skrædderlaget» anmeldt. Det blev jo en smule diskussion i anledningen, men vi var jo nogen pokkers karer, saa vi kunde altid prøve.

Om morgenen den store dag traf jeg vor alles kjære Christian Armstrong, ogsaa kaldet Reusch, hos de dengang «forenede barberere». «Det e' pinedød forgalt at dokker meller dokker te slikt løp med slik konkurrance. Dokker skjømmer dokker ut. Husk paa at mine to gutter ror imot dokker sammen med de bedste roerne». «Vi kan ikkje bli mere end nr. 5», mente jeg, — der var jo bare 5 baatlag med.

Om eftermiddagen gik løpet. Der blev rodd fra broen mellem Lille og Store Lungegaardsvand og til Møllendalsveien. Vi fik en god start og opdaget halvveis til vor store glæde at vi ledet. Vi klemte paa og gik over maal 11½ baatlængde for nr. 2.

Vi blev hilset med voldsom jubel, og det at si, at vi var særdeles stolte av og begeistret over os selv, er ingen overdrivelse. Paa festen om kvelden holdt da vor tidligere bemeldte kjære Armstrong en stor tale for os, hvori han fik anledning til at si, at det var en selvfølge at vi maatte vinde, vi hørte jo saa at si til hans aargang — og den var den absolut bedste, som nogen gang hadde eksistert — det maatte ungdommen vite. Det var likefrem formastelig av ungdommen at ville konkurrere med os i det hele tat. Veldig jubel, som ikke blev mindre da følgende sang til «skræddernes» ære blev sunget:

Mel.: Fjeldveivisen.

Et «skrædderlag man maatte ha,
som ikkje bare kunde dra,
men som ogsaa kunde faa det te aa kvile. —
Ja aa sætte litt humør
i en krop som blev for stør,
— og saa for aa faa forvalteren te aa smile. —

Petter, Einar, Grolle, Mack
gik i baaten saa det sakk,
og saa begyndte de det store hav at pløie.
Og de valgte sig til stroke
han som hadde største brok,
for med «stilen» fik man ikkje bli saa nøie.

Som suppleant de fik Kono(w)
og de satte ham paa to,
men Gudbevaremeg saa instruksjonen knaldet.
Altfor kort i pust og træk,
men han var i kjæften fræk,
ment(e) ialfald han var lang i lortefaldet.

Naar der skrives skal om fem,
til hvis stil saa styg og slem,
klubbens «ældste» bare gik og gren og lo a
kan man tænke seg den magt,
som jo gjorde dem forsagt,
saa de en for en begyndt(e) aa dra seg unda.

Det var skam da det oprandt,
at vor Einar først forsvandt,
selv om han som regel rodde litt paa skjeive,
for han var saa sterk og go',
og han fik baade en og to
te' av misundelse aa sitte der aa sleive.

Saa begyndte stroke og tre,
te' ikke ville være med'
for i Grolles mage begyndte det aa smelle —
ja eg tror sogar der sprak
nokke i fjæse paa han Mack,
ihvertfald reiste han sin vei der op paa fjelde'.

Petter hang jo længe i,
men en dag tok han seg fri,
og som enslags undskyldning holdt han seg paa taljen.
Ja det var jo pokkers skitt,
men eg tror han var litt bitt,
av en forfængelighet efter sportsmedaljen.

Aleine gik saa toen der,
slang seg indpaa hist og her,
vilde gjerne hævde skrædderne sin ære,
ja han tænkte endog paa
i dagens race de «gamle» slaa;
men siden bestemt(e) han seg te' aa la det være.

Ak — du kjære Bergens klub,
du som ga saa mangt et skub —
ja og skittord til det skrædderlag saa vældig.
Ak, men maatte du forstaa,
hvilket held det var aa faa
i din midte slikt et lag, ja du var heldig.

«Racerne» hadde for anledningen lat forarbeide en puppe — en skrædder — som vi skulde ha faat naar vi kom sidst ind. Den blev dog pligt-skyldigst skaffet avveien. Det vilde jo ha været formastelig at komme frem med saadant. Vi hadde jo fra «Skrædder»-roere hævnet os selv til klubmestre 1919. Datum: Fredag 22. august. Kfr. «Bergens Aftenblad» for lørdag 23. s. m. Vi fik da ogsaa den blaa aare i ægte guld. Jeg tror skam at det er bare os fire som har den.

Ja det var herlige dage, og de minder vi har fra Bergens Roklub og dens baathus og alle de herlige ture er reserver vi flyter paa nu naar vi holder paa at bli rigtige «skrædder»-roere.

Peter Jersin.

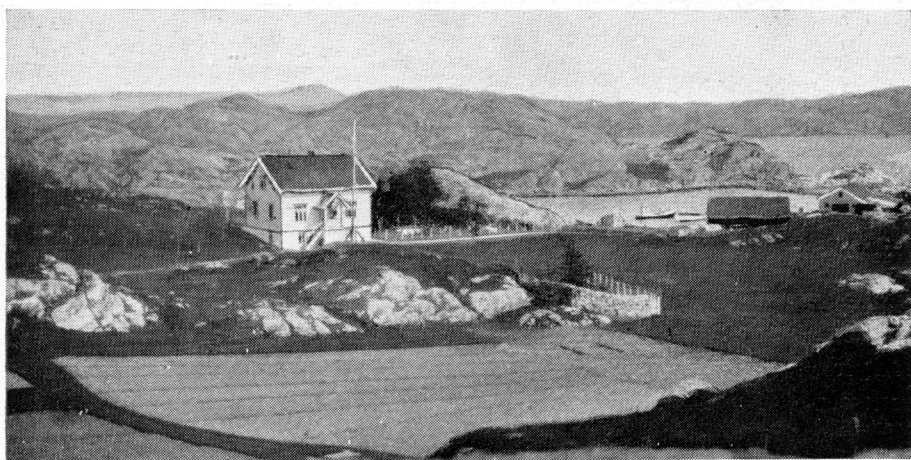

Fra Florvaag.

EN RØST FRA HAVET.

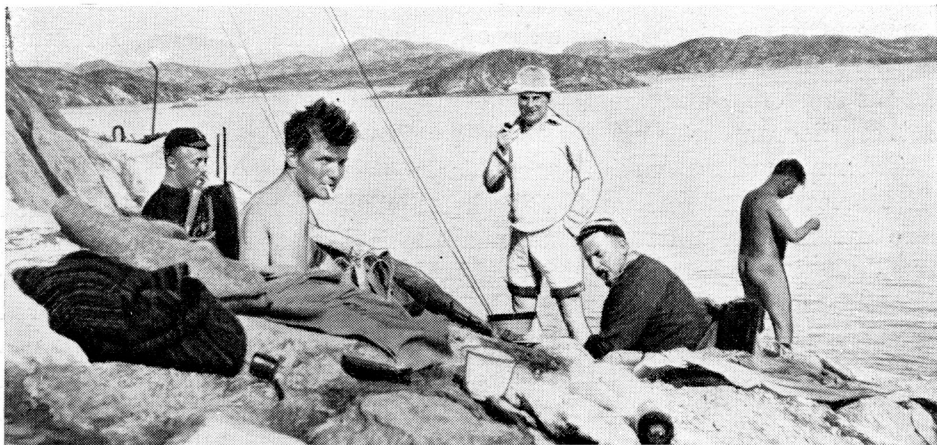
Bergens Roklub skal ha 25-aars jubilæum, og alle mand sættes i aktivitet, hver paa sin plads. Haakon kommer meget energisk bort, klapper en paa skulderen og sier: «Du faar skrive om langturer i sin almindelighet, og dine egne i særdeleshed».

At skrive om langturer i Bergen skulde jo egentlig falde noksaa let, naar man tar i betragtning alle de forskjellige turer man har anledning til at ta. Med langturer forbinder vi i Roklubben, ialfald vi ældre næsten bestandig Gjeitanger. Til Gjeitanger tydde vi hen paa lørdag- og søndagsturer, Gjeitanger var ikke altid endepunktet, men i alle tilfælder maatte vi indom der. Mikalsen og frue var altid gjestfrie og hyggelige naar vi kom, de hadde altid en raad med at faa sengeplads, og var der nu rigtig fuldt i huset, og det led litt paa sommeren saa der var kommet litt høi ind, sov vi i høilaaven, sammen med høns og kjør. Det var jo ofte litt ubehagelig før vi sovnet, men det gik storartet, og nede i pollen hadde vi vort sikre badested, og saa laa vi ugenert paa fjeldet og solte os i timevis. Hvor ofte har vi ikke paa vor sedvanlige aftentur staat oppe paa knausen bortenfor huset, og set solen synke i havet som en gloende ildkule ute ved Herlø, set øene der ute svømme oppe i luften, diskuteret om det var skib eller land, og naturligvis aldrig blit enige. Indover laa øene og fjeldene endnu i solens sidste skjær, alt aandet fred og ro. Byen var nær og dog saa fjern, vi saa den ikke og hørte den ikke, men vi visste at den laa der inde under Ulrikken.

Gjeitanger.

Disse turer til Gjeitanger er noget som mange av os som har hat station der ute aldrig vil glemme. De vil stadig staa frisk i vor erindring, og vi vil mindes Mikalsens med hjertelig tak for alt det de har gjort for os. Naar nu Peder Mikalsen kommer til roret, saa haaper vi ogsaa at vi i fremtiden vil bli mottat med den samme store gjestfrihet og elskværdighet som tidligere. Det er ikke bare vi ældre som blir vel mottat der, de yngre roere kan altid være sikker paa at faa en like god mottagelse. Det at komme fra Bergens Roklub er anbefaling nok. Det som gjør at Gjeitanger blir saa ofte besøkt, er ogsaa at der er anledning til at lægge turen videre paa flere kanter. Vi kan ro gjennom Bildøsundet, forbi Gavlen opover Kobbeleden, forbi Bratholmen og Knarrevik og tilbake til byen, eller ta turen langs store Sartor ut til Solsvik og derfra paa aapne havet utover til Turø, og rigtig spræke karer kan ta turen tilbake rundt nordpynten av Askøen og tilbake til byen, eller man kan ro ind i Davangerpollen, bære over land og komme ned ved Ask. Her maa man bære nogen stykker, saa er der smaa vand, hvor man igjen kan ro til man kommer ned til sjøen igjen. Naar man skal bære baaten over land, saa er det det bedste at faa med sig nogen brede sadeljorder, og lave en temmelig stor strop av den, saaledes at en mand paa hver side har stroppen over skulderen, og bærer baaten mellem sig. Naar man har to stropper og en mand gaar forut og bærer i baugen, saa kan man bære baaten utrolig langt, og det er slet ikke noget særlig anstrengende. Opover forbi Salhus, Flatøen, Lillebergen og til Isdalstø er meget pene turer, og distancene er ikke saa store at de skulde skræmme nogen. Det

Badeliv paa Gjeitanger.

har været almindelig i de senere aar at ta længere turer sydover til Skorpen,, men for mandskaper som ikke er i god træning er det ikke tilrådelig at ta en saa lang tur. Heller ikke at gjøre som der var gjort for et par aar siden at ro rundt Store Sartor. Det er i og for sig en pen præstation, men naar man kommer paa utsiden av Sartor kan man risikere at bli overrasket av uveir, og bli liggende veirfast, eventuelt med tap og skade paa mandskap og materiel. En meget pen tur er turen nedover forbi Bjørøen, Sletten Toldstation, ind ved Lønningen, til bunden av Pollen der, her bæres over land, ca. 100 meter til Grimseidpollen, hvorfra man let kommer ind i Fanafjorden, og om man saa vil kan man let ro til Krokeid, og bære over til Lysefjorden. Denne tur er forresten beskrevet i forrige aarbok. Det hænder at man kan bli overrasket av storm og uveir ogsaa om sommeren, som regel vil det gaa meget godt uten ekstra foranstaltninger. De som ikke kjender baatene vil snart faa øinene op for hvilke udmerkede sjøbaater vore indriggere er, bedst er de med sjøen tvers ind eller ret agterut, men i sidstnævnte fald maa der være saa pas fart paa baaten at man rør fra sjøen. Skal man ro mot sjø og vind, passer det bedst at ro ret mot, til man har faat høiden og saa ta sjøen tvers ind, — faar man vind og sjø ind paa den ene side, vil de som sitter til luvart faa meget skvæt over sig.

For nybegyndere vil det naturligvis i de fleste tilfælder bli spørsmåal om hvad de skal ha med sig paa langtur av mat og klær etc. Av klær bør man ha lange benklær, mindst sweater og en gammel regnfrak, og ellers godt undertøi, da det ute i skjærgaarden ofte er meget koldt om

sommerraftenen. Saape, haandklæ og kam. Vi for vor del er for længe siden holdt op med at bruke barbersaker paa turer. Det var kun i vor grønne ungdom, da vi var meget snobbet, at vi barberte os hver morgen i et «speilebraat».

Med hensyn til maten, saa bør middagsmaten, hvis den er særlig kompliseret laves til paa forhaand. Bif eller lignende bør være stekt, saa den bare kan varmes. Ellers kommer man uhyre letvint fra det med speilegg og skinke, reserveproviant etc. etc., som man kan lave til selv. Det er absolut tilraadelig at man i baaten har en kaffekjel og en stekepande. Brød og smør, paalæg etc., faar man ta med som det ønskes, men husk paa kaffe, sukker og hermetisk melk. En ting som man i vor skjærgaard heller ikke bør glemme er at ta vand med sig, da det ofte er noksaa kinkig at faa fatt paa vand, hvis man ikke er nær folk. Vi har altid et spand vand med, saa er vi helt uavhengig. Desuten naturligvis flaskefôr «ad lib». Ved finder man — enten drivved eller lyng — ute paa øene, saa brændsel behøver man ikke skjænke en tanke før man kommer frem og skal til at gjøre op ild.

Tidligere har det bestandig været fast takst at vi skulde ligge i hus, naar vi var paa langtur. Da derfor undertegnede ifjor foreslo at vi skulde ligge i posetelt, blev han møtt med et koldt flir, og spurt om han hadde en skrue løs. Tilslut gik det da heldigvis at faa dette trumfet igjennem og det første forsøk faldt meget heldig ut, og nu er visst alle de som har været paa telttur enige om at dette er absolut at foretrække. I et firemandstelt kan man til nød faa ind 5 mand, og naar man saa samler sammen lyng og ener og legger som underlag, og med en presenning eller noget over, ligger man kongelig. Et uldtæppe i mangel av sovepose er som regel fuldt godt nok, og saa gjælder det bare at finde en «Camp» hvor man faar være i fred for myg, men det bør man absolut undersøke før man slaar sig ned. Naar man gaar iland, skal proviant etc. tas ut av baaten før denne sættes op. Hvis det ikke er mulig at faa den pent paa land, maa den legges for «ile» saa den ligger trygt — husk at baaten er kostbar og at de som bruker den er ansvarlig for den.

Langturene staar nok for de fleste som har været med nogen ganger, og som har været heldige med veiret, som det bedste ved sommeren og roning. Man faar anledning til at utfolde et frit vildmandsliv, og det utvikler kameratskapet. Enkelte ganger naar en er træt og sliten, eller hvis veiret er surt og vaat, kan en jo bli litt «matlei», men taes det med godt humør, saa gaar det nok.

Denne artikkel kan ikke slutes uten at nævne en av klubbens medlemmer, som for os alle staar som den ekte turroer, nemlig Harald Madsen.

I sin grønne ungdom begik han ikke saa litet race-roning, men nu er det slut — daarskapene er lagt paa hylden — nu nyter han livet paa bade- og langturer, med et uopslitelig humør og en urokkelig vilje faar han alt til at klaffe. Han er «høvedsmand» i baaten, og da er baade baat og gutter i de bedste hænder. Vi ønsker at se ham og faa ro med ham endnu i mange aar, selvom stræk og sving ikke altid er som han maatte ønske det hos os «before the mast». Humøret og viljen er der ialfald.

H. L. H.

LITSTATISTIK

BERGENS ROKLUBS STYRE

Aar	Formand	Sekretær	Kasserer	Materialforvalter	Styremedlem
1879	Kr. Lehmkuhl	Joh. Bugge	E. S. Ellertsen		
1880	do.	do.	John Grieg		
1	do.	do.	do.		
2	do.	do.	do.		
3	do.	do.	do.		
4	do.	do.	Joh. Martens		
5	do.	do.	do.		
6	Joh. Martens	Georg H. Grung	F. L. Konow		
7	do.	do.	do.		
8	do.	do.	Georg W. Grung		
9	do.	do.	Jørgen Blydt		
1890	do.	do.	Fredr. Svendsen		
1	do.	Ragnar Næss	Otto Svendsen	Jacob Magnus	
2	do.	Rolf Mathiesen	Rolf Olsen		
3	do.	Gerhard Waage	do.		
4	do.	do.	do.		
5	Klubben overtat av Bergens Turnforening ^{15/4} —1895				
6		do.			
7		do.			
8		do.			
9		do.			
1900		do.			
1	Klubben reorganisert av Bergens roklub, men gaar kort efter atter ind				
2					
3					
4					
5					
6	Chr. Heiberg	Alfr. Pedersen			Kr. Thorbjørnsen
7	do.	do.			Løitn. Glædstæd
8	do.	do.			Jacob R. Kielland
9	do.	do.			do.
1910	do.	do.			do.
1	do.	do.			do.
2	do.	Jens Knudsen			do.
3	do.	do.			do.
4	do.	do.			do.
5	do.	do.			do.
6	do.	do.	Jacob de R. Kielland	Haakon Blaauw	Herman Mathiesen
7	do.	do.	do.	do.	do.
8	do.	do.	do.	do.	do.
9	do.	do.	do.	do.	do.
1920	H. Mathiesen	F. Meinich Olsen	Finn Meyer	Egill Christensen	Sverre Madsen
1	do.	do.	Haakon Blaauw	do.	do.
2	Sverre Madsen	eo.	do.	Jørgen Faye	Helén Nilsen
3	do.	do.	do.	do.	do.
4	do.	do.	do.	do.	do.
5	do.	do.	do.	Bjarne Mathiesen	do.
6	do.	do.	do.	do.	do.
7	Haakon Blaauw	do.	Bjarne Mathiesen	Herman Holler	do.
8	do.	Egil Clausen	do.	do.	Finn Meinich Olsen
9	do.	do.	do.	do.	do.
1930	do.	S. Blydt Grung	do.	do.	Frithjof Friele
1931	do.	do.	Kjell Knudsen	Johan Gran	do.

MEDLEMS-STATISTIK

1879—1930

Aar	Æres- medlem	Livsvarig	Aktive	Passive	Total medlems- tal	Rodage	Roture	Samlet fremmøte	Baatantal
1879			12	3	15	21			2
1880			16	32	48	28			2
81			18	31	49	24			2
82			25	24	49	74			5
83			25	25	50	100			5
84			29	18	47	97			6
85			26	16	42	33			6
86			20	12	32	50			6
87			14	9	23	63			6
88			20	9	29	66			6
89			30	9	39	67			6
1890			21	6	27	36			6
91			30	3	33	23			6
92			20	3	23	20			6
93			13	2	15	24			6
94			11	2	13	15			6
95			30	0	30	50			6
96			30	0	30	50			6
97			30	0	30	50			6
98			30	0	30	50			6
99			24	0	24	50			6
1900			30	0	30	50			6
1			9	0	9	23			6
2			30	0	30	25			6
3			0	0	0	0			6
4			0	0	0	0			6
5			0	0	0	0			6
6			17	5	22	45	45		1
7			16	3	19	10	10		1
8			20	3	23	61	119		2
9			26	2	28	83	249		4
1910			32	21	53	114	342		5
11	1		50	25	76	128	330		9
12	1		49	38	88	138	414		9
13	1		50	39	90	147	471		12
14	1		66	49	116	164	548		13
15	1		96	41	138	151	467		13
16	1		96	41	138	150	377		13
17	1		111	44	156	137	335		14
18	1		109	41	154	160	487		14
19	1	3	126	41	171	130	380		14
1920	1	3	124	38	166	125	370		14
21	4	3	110	37	154	149	456		14
22	4	3	98	32	137	155	480		14
23	4	3	82	37	126	115	396		14
24	4	3	85	37	129	140	428		15
25	4	3	76	37	120	133	441		15
26	4	3	76	32	115	130	408		15
27	4	4	73	31	112	121	350		18
28	4	4	85	28	121	150	599	2351	18
29	4	4	92	27	127	138	408	1237	18
1930	4	4	104	30	142	161	721	2683	18

REGATTADELTAGELSE 1910—1930.

1910	Landskaproningen i Bergen: Seierherre i junior outrigger, senior outrigger	3 starter	
1911	—»—	2	—
1912	—»—	1	—
1914	—»—	4	—
1915	—»—	2	—
1916	Vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet: Seierherre i junior klinkbygget outrigger	5	—
1917	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger Landskaproningen paa Nordaasvandet: Seierherre i senior indrigger	5	—
1918	Vestlandsk kredsmesterskap paa Nordaasvandet: Seierherre i junior indrigger. Christiania Roklubs jubilæumskaproning i Holtekilen: Seierherre i junior otter og junior indrigger	10	—
1919	Vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet: Seierherre i klinkbygget outrigger	4	—
1920	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger	1	—
1921	Vestlandsk kaproning paa Nordaasvandet: Seierherre i klinkbygget outrigger	3	—
1922	Vestlandsk kredsmesterskap i Stavanger: Seierherre i junior indrigger og senior indrigger Landskaproningen i Holtekilen: Seierherre i junior indrigger og junior otter	5	—
1923	—»—	4	—
1924	Landskaproningen i Holtekilen: Seierherre i junior outrigger ...	2	—
1925	Landskaproningen i Stavanger: Seierherre i junior indrigger. Roforbundets jubilæumskaproning i Oslo: Seierherre i junior outrigger	6	—
1926	Landskaproningen i Oslo: Seierherre i junior indrigger, junior outrigger. Internationale kaproninger i Stockholm: Seierherre i junior indrigger	6	—
1927	Vestlandsk kredsmesterskap paa Nordaasvandet: Seierherre i junior outrigger	5	—
1928	—»—	10	—
1929	—»—	2	—
1930	Landskaproningen i Horten: Seierherre i junior sciff	7	—

23 seire i tils. 87 starter

PRÆMIE-FORTEGNELSE

PRÆMIE	BAATTYPE	NAAR VUNDET	ANMERKNING
Kongepokal	Senior outrigger	1910	Til odel og eie
Centralforeningens præmie ...	junior outrigger	1910	—«—
Bjarne Hansens pokal	Minde-pokal... ..	1914	—«—
Kristoffer Lepsøes pokal	Junior outrigger	1916 1918 1921	—«—
«Terje Viken»s pokal... ..	Junior indrigger	1917 1918 1920	—«—
Haakon Wallem's pokal	Junior otter	1918	—«—
Christiania Roklubs pokal	Junior indrigger	1918	—«—
«Terje Viken»s plaquet	Junior indrigger	1922	—«—
«Terje Viken»s plaquet	Senior indrigger	1922	—«—
Holtekilpokalen... ..	Junior otter... ..	1922	—«—
Norske Studenters pokal	Junior indrigger	1922 1925 1926	—«—
Norges Roforb. Jubil.-bæger ...	Junior outrigger	1925	—«—
Vaxholms Roddklubs pokal ...	Junior indrigger	1926	—«—
Kongepokal	Senior indrigger	1917	1 aktie
Akershuspokalen	Junior outrigger	1924 1926	2 aktier
Fane Roklubs pokal	Junior outrigger	1927	1 aktie
Ulvø-pokalen	Junior sciff... ..	1930	1 aktie

VINDERE AV KLUBMESTERSKAPET OG DEN BLAA AARE:

Allers, Victor 1912	Fosse, Olav 1923,
Blaauw, Haakon 1915,	1924, 1925 og 1926.
1916, 1918 og 1930.	Folderup, Finn 1918
Blaauw, Trygve... .. 1912,	Florentz, Mathias 1924
1915, 1916 og 1921.	og 1927.
Barca, Fritz 1911	Frønsdal, Bernhard 1926
Bacher, Lars 1912	Gjermo, Eilif 1912
Behrens, Sigurd 1911	Grung, Hjalmar Blydt... .. 1913
Bergh, Erling 1924	Grung, Hans Blydt 1913
Berle, Christian 1928	Grung, Sverre Blydt 1925
Blytt, Bjørn 1928	Gran, Johan... .. 1930
Borge, Ivar 1930	Heiberg, Christen 1915
Christensen, Egil 1915	Hansen, Johan Troye 1912
og 1920.	Hansen, Klaus 1913
Clausen, Egil... .. 1921	Hartwig, Wilhelm 1913
og 1926.	Hartwig, Fredrik 1922
Engelsen, Ingjald 1911	Hansen, Sigurd Krohn... .. 1923
og 1912.	Haugstøen, Jens 1924
Eggen, Trygve 1923	Isdahl, Einar 1917
Friele, Fridthjof 1917	Irgens, Johan 1925,
og 1925.	1926 og 1928.
Faye, Jørgen 1913	Jersin, Peter... .. 1919
Folderager, Finn 1918	Konow, Jens, sen. 1919

Kuhnle, Halvdan... ..	1927	Olsen, Sverre	1929
og 1925.		og 1930.	
Kielland, Jacob von Tangen	1911	Plesner, Bendix... ..	1913
Konow, Jens, jr.	1930	Reusch, Chr.	1917
Kielland, Jacob R.	1911	Rogge, Johan	1911
Kielland, Trygve	1912	Roll, Ove... ..	1924,
Knudsen, Kjell	1925	1925 og 1927.	
Knudsen, Jens	1919	Rykken, Arne	1929
Lepsøe, Kristoffer	1911	Roll, Paal	1930
Mack, D.... ..	1919	Sævil, Jens	1921
Madsen, Harald	1916	og 1922.	
og 1926.		Suleng, Thor... ..	1924
Mowinckel, Thorolf... ..	1912	Strand, Hans	1924,
Mathiesen, Herman	1913,	1927 og 1929.	
1918 og 1920.		Tangvald, Rolf	1922
Mathiesen, Bjarne	1918	og 1923.	
Meyer, Anders	1921	Titlestad, Bj.	1920,
og 1922.		1921 og 1923.	
Madsen, Sverre	1921	Tønjum, Einar	1926
Martens, Truls... ..	1922	og 1927.	
Nielsen, Helén	1920	Vogelsang, Thomas	1913
Olsen, Finn Meinich	1916	Øvrebø, Fridthjof	1921,
Olsen, Olav Grolle	1911	1922 og 1923.	
Opheim, Dagvin	1923	Hauge, Jens	1926
Olsen, Helfred	1924	Kuhnle, Finn	1923
og 1929.		Pedersen, Trygve	1926
Olsen, Rolf	1928	Gjessing, Emil	1930
og 1930.			

INDEHAVERE AV BERGENS ROKLUBS ÆRESTEGN

Skibsreder Haakon J. Wallem	tildelt 1. juni 1919
Kjøbmand Christen K. Heiberg	» —»—
Direktør Jens Knudsen	» —»—
Kjøbmand Jacob de Rytter Kielland	» —»—
Skibsreder O. Grolle Olsen... ..	» 25. sept. 1920
Kjøbmand Finn de Lange	» —»—
Kjøbmand Hermann Mathiesen	» 6. mars 1926
Bygningschef Sverre Madsen	» 9. febr. 1923

INDEHAVERE AV IDRÆTSMERKET I GULD

Haakon Blaauw	1930
Trygve Blaauw	1930
Johan Gran	1930
Dermot Mack... ..	1930
Helén Nilsen	1924

MEDLEMSFORTEGNELSE

Æresmedlemmer:

Skibsreder Haakon J. Wallem
Kjøbmand Christen K. Heiberg
Direktør Jens Knudsen
Kjøbmand Jacob de Rytter Kielland

Livsvarige medlemmer:

Skibsreder O. Grolle Olsen
Skibsmægler Johan Gran
Konsul F. L. Konow
Konsul Trygve Kielland

Aktive medlemmer av Bergens Roklub pr. 31. december 1930:

<i>Navn:</i>	<i>Adresse:</i>	<i>Telefon:</i>
Angell, Otto	Nordenfjeldske	5040
Allers, Carsten J.	Storhaugen 24... ..	4694
Blaauw, Trygve	Muren	0343
Blaauw, Haakon... ..	Muren	0343
Bischoff, Fritz	Thormøhlensgt. 45	
Borge, Ivar	Interspeed	2720
Bonge, Einar, jr.... ..	Welhavensgt. 39	3200
Backer, Ole Friele	Kalvedalsvei 47 a	3034
Christensen, Egil		
Clausen, Egil	Hans Clausen	0396
Engelsen, Einar	Kalfarli 1 a	5172
Ellingsen, Erling Brun	Kaien 6	4722
Erichsen, Hilbrand	Kalfarli 14	4740
Ellingsen, Einar J.	Seiersbjerget 10	6376
Ellingsen, Rolf	Stølegaten 13—15.	
Erichsen, Finn Harbitz	Heien 27 a	5544
Eide, Bjarne Christopher	V. Torvg. 13	5951
Faye, Jørgen	Fredr. Gundersen A/S	2911
Friele, Fridtjof W.	Søndre Møhlenprisvei 3	1729
Friigaard, Eysten... ..	Bergens Politikammer... ..	0455
Fosse, Olaf	Sparebanken	6640
Furnes, Martin	Fosswinckelsgt. 33... ..	2198
Fasmer, Hendrik J.	Welhavensgt. 46	2844
Frønsdal, Bernh. M.... ..	Frønsdal & Søn	4855
Fretheim, Odd Barfoed	Strandgt. 1	1261
Grung, Sverre Blydt	Smørsgaarden	4426
Grung, Hjalmar Blydt	Bugaarden	0370
Gjessing, Emil... ..	Olav Kyrresgt. 32	2848
Gjessing, Antony	Olav Kyrresgt. 32... ..	2848
Gundersen, Odd	Bjerregaardsgt. 1	4365
Grimsgaard, Christian	Haukelands sykehus.	
Holler H. L.	Kg. Oscarsgt. 62	3014
Hansen, Sigurd Krohn	Campbell Andersens Enke	0649
Houge, Jon August	Bjerkeli, Minde.	
Hauge, Anders	Munkebæksmuget	5140
Haaland, Ivar... ..	Stenkjeldergt. 4 a.	
Houge, Nils Holby	Wm. Hansens Rederi	3694
Holterman, Axel Edv.	Kalfarvei 87	2883
Hvoslef, Geir	Veiten 2	0692

<i>Navn:</i>	<i>Adresse:</i>	<i>Telefon:</i>
Heldal, Jon	Allégaten 40	1878
Irgens, Johan... ..	G. Meyer Brun	9049
Irgens, Egil	Parkvei 12	2201
Johannessen, Bjarne	J. Moncrieff... ..	6867
Jessen, Johan Fredrik	Kalfarlien 7	2899
Jung, H. ter	Nordenfjeldske	3802 1414
Kuhnle, Halvdan	Kalfarvei 46	4771
Kuhnle, Finn	Norw. Sard. Fact....	4849
Konow, Jens F.	Aug. Mohr & Søn	0650
Kolderup, Peter M.	Strandgaten 60	0560
Kleivdal, Hans J.	Sigurdsgt. 19	1435
Knudsen, Kjell... ..	Allégt. 55	4953
Konow, Jens F., jr.	H. Holmboesgt. 22...	3649
Knoph, Bjarne	Smørfabr. «Norge» ...	0698
Konow, Carl, jr.	Leppen 4... ..	0563
Knudtzon, Baily	Parkveien 22 b	4833
Kavli, J., jr.	Johan Heldal A/S	3228
Larsson, Lars	A/S Mjølner	8322
Lange, Fridtjof	«Hansa»	5055
Lehmann, Odd... ..	Fridalsveien 3	5753
Lund, Jacob	Strømgaten 52	0590
Loenechen, Rolf	Torvalm....	0217
Madsen, Harald	Bergens Privatbank ...	5140
Mack, Dermot	Norske Saltkomp.	5959
Mathiesen, Herman	Fjeldlien 11... ..	2388
Madsen, Sverre	Bygningschefen	0241
Mathiesen, Bjarne	Chr. von Tangen A/S ...	1021
Møller, T. Fasmer	Sigurdsgt. 17.	
Mack, John, jr.		
Malling, Per	Kalfarlien 3 a	4485
Martens, Erich Møinichen.		
Mowinckel, Thorolf	A/S J. E. Mowinckel...	5185
Nilsen, Helén... ..	Fløenmarken 24	0685
Nicolaysen, Nils Aars	Thornøegaarden	1001
Nordgreen, L. C.	S. Villavei 2	4733
Nicolaysen, Sven	Aarstadvei 12 b	5866
Olsen, Finn Meinich	Bergens Sparebank	6640
Olsen, Helfred	S. Vaagsalm. 26.	
Olsen, Odd Fretheim.		
Olsen, Rolf, jr.	Rolf Olsen A/S	6803
Olsen, Sverre.		
Olsen, Jacob R. Hysing	Allégt. 43	0321
Pedersen, Trygve	Aarstadvei 2 a	3450
Pedersen, Halvdan	Aarstadvei 2 a	3450
Reusch, Michael.		
Roll, Paal	Welhavensgt. 46	3558

<i>Navn:</i>	<i>Adresse:</i>	<i>Telefon:</i>
Sevald, Gunnar	Svartediksv. 5 a	4171
Sundseth-Pedersen, R.	Fosswinckelsgt. 27.	
Smit, C., senior	Smit & Zoon	0832
Smit, Cornelius	Smit & Zoon	0832
Sverdrup, H. U.	Kalfaret 61.	
Sævil, Jens K.	Privatbanken.	
Tønjum, Trygve	Welhavensgt. 42 c	4080
Tønjum, Einar	«Vesta»	6633
Thomsen, Johan	Strandgt. 64	6404
Thomson, Frank.		
Vedeler, Gert Sverre	«Æolus»	4039
Vedeler, Egil B.	U. S. A.	
Wiese, Ingolf	H. Wieses Kulkomp.	6099
Ørvig, Jan	Kalfarli 23 a	1329

Passive medlemmer:

<i>Navn:</i>	<i>Adresse:</i>	<i>Telefon:</i>
Andersen, Fridtjof	Foreningsgaten 2	6129
Antvedt, Ant.	Eldorado	4195
Blaauw, Einar	Muren	0343
Blaauw, Gerda, fru	Aarstadvei 17	3617
Bratland, Soph. H.	Lervik.	
Blydt, Bjørn	Joh. N. L. Blytt	1864
Clausen, Hans.		
Eggen, Trygve	N. Gjør & Spritfabr.	1269
Flood, William Ritson	Hop i Fana	Hop 126
Florentz, Mathias.		
Friele, Herman, jr.		
Grieg, Joachim	Joach. Grieg & Co.	3693
Hald, Ivar	Hæggernæs Valsmølle	6492
Hauge, Gottfred	Kypesmug 2 b (Hafstad)	1302
Heiberg, Andreas.		
Johnsen, Joh. C.	Allégt. 64	4062
Knoph, Bjarne.		
Lange, Finn de	Strandgaten 6	3147
Loennechen, J. Wilh.	Ole Bulls plads 8	0217
Magnus, Hendrik C. S.	Bjørnesæth & Co.	6990
Martens, Johan.		
Mohn, Thorvald, jr.		
Mowinckel, Birger	J. E. Mowinckel A/S	5185
Madsen, Irmgard, fru	Sverre Madsen.	
Nielsen, Maren, frk.	Muren	0343
Nilsen, Haldis, fru	Fløenmarken 24	4381
Olsen, Borghild Meinich, fru	Wolffsgt. 11	4396
Ottesen, Edvard	Welhavensgt. 56	0746
Roll, Ove	Welhavensgt. 46	3558
Stoltz, Per	Allégt. 34	0841
Troye, Harald	Nordnesgt. 11	2515
Visted, Ragnar	Kalfarli 63	3525

Brand- og Livsforsikrings- Aktieselskapet

SVEA

Oprettet 1866

Aktiekapital	kr. 12 millioner	— fuldt indbetalt
Reservefond	» 6 millioner	
Extra Brandskadefond	» 5 millioner	

Følg tegner:

Brandforsikring paa Bygning, Varer og Indbo

Livsforsikringer

Barneforsikringer

Livrenteforsikringer

Pensionsforsikringer

Førgen Faye

Telefon 5499

Nygaten 1

Forlang altid

Hausvik's hermetik:

Luna sardiner i olje og tomat
Appetitsild, Ansjos, Gaffelbiter
Fiskeboller, Lofot torskerogn

Mal iaar -

for iaar er
malingen billig!

Nikolai M. Nielsen & Søn ^{A/s}

FARVEHANDEL

BERGEN

LIVSFORSIKRINGSSKAPET HYGEA

STIFTET 1883

Tegner

Livsforsikring

med og uten lægeundersøkelse

Gaveforsikring

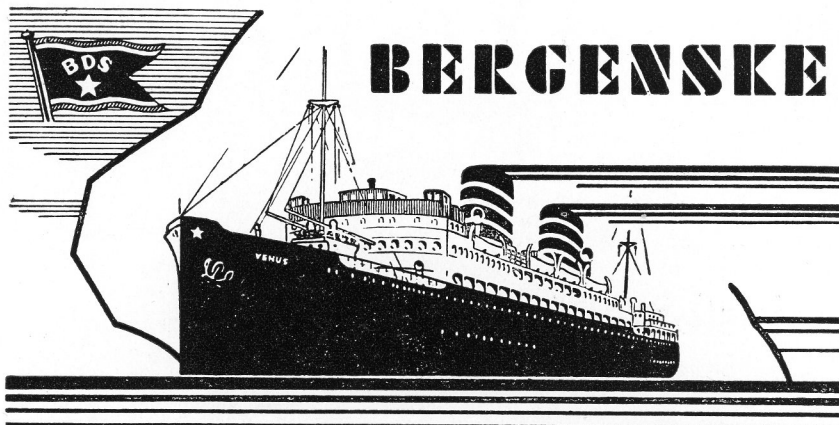
Studieforsikring

Barneforsikring

Livrenter

Hovedkontor: Olaf Kyrresgate 1

Telefoncentral: 6633

Største og hurtigste skib mellem England og Skandinavien

VENUS

Fra BERGEN hver mandag og torsdag kl. 11.30 fm.
i korrespondanse med nattoget fra Oslo.

Fra NEWCASTLE hver tirsdag og lørdag kl. 8 aften
i korrespondanse med tog kl. 1.15 fra London
(Kings Cross).

21 TIMER FRA KAI TIL KAI

Syvtusen tons dieselmotorskip -- 19½ mils fart.

Spisesal for 160 personer ved småborde.

Røkesalong med bar. Musikksalong, hall, etc.

84 en-mannslugarer (inte pristillegg).

Annenplass (samme pris som tidligere tredjeplass)

med spisesal og røkesalong; har bl. a. 28 to-

mannslugarer med varmt og kaldt vann.

Nærmere opplysninger hos Bergenskes agenter og i Reisebyråene.

DET BERGENSKE DAMPSKIBSSELSKAB

Bergens Sparebank

Oprettet 1823

Forvaltningskapital

ca. kr. 130.000.000

Mottar og forrenter indskud paa sparebankvilkaar og 6 maaneders opsigelse.

Mottar til forvaltning pantobligationer og andre værdipapirer.

Indkasserer cheks — kupons og træksedler.

Hjemmesparebøsser

utlaanes gratis mot førsteindskud kr. 5.—

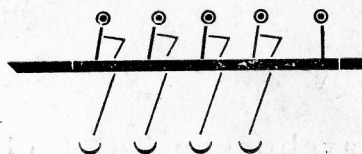
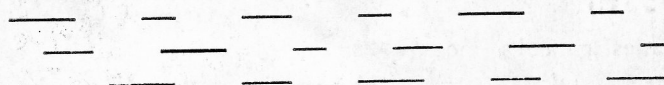
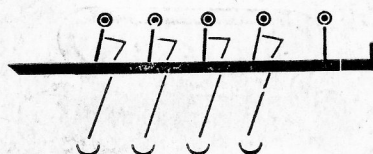
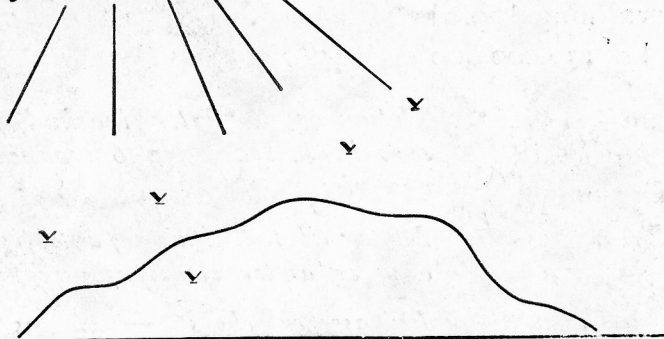
Sparebøssen bør findes i ethvert hjem.

Filialer:

Laxevaag, Nye Sandviksvei 73,
Solheimsgaten 56 b, Strandgaten 81.

Telegramadresse: SPAREBANKEN

Hansa

*Efter roturen
Hansa øl og mineralvand*

Krausz & Lies boktrykkeri, Vaskerelvsgaten 4. Telefon 5327